

PREMSA
TORNADA

PICAFORT

REVISTA
MENSUAL

Nº 142
Setembre 1.994
150 pts.

**Can
Picafort,
el sitio
más
cotizado
por los
turistas.**

**Sigue la
polémica
del Puerto
Deportivo**

Badies
des Nort

Nou suplement
col.leccionable
de sa Revista
CAN PICAFORT

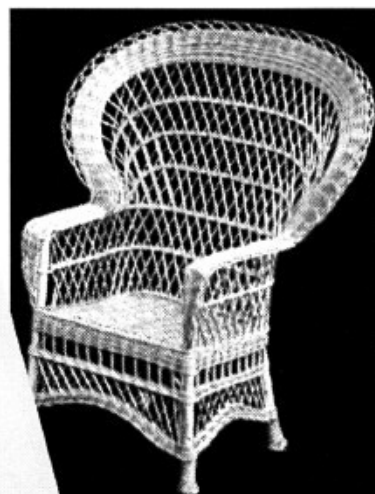
DISBALMU, S.L.

MIMBRERIA MARRATXI

- FABRICACION
Y DISTRIBUCION DE
MOBILIARIO, CAÑA, MIMBRE
MADERA, TAPICERIA Y CORTINAJES.

**ANUNCIAMOS NUESTRA NUEVA
DIRECCION Y TELEFONOS:**

C/. Teixidors s/n, nave B7
Polígono Marratxí - MARRATXI
Tel: 60 41 77 - Fax: 60 41 78
Móvil 908 63 68 27

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

MUEBLES ME CASA ROSSA

MUEBLES TODOS LOS ESTILOS
MUEBLES A MEDIDA
MUEBLES DE COCINA
TRESILLOS
REPARACIONES CARPINTERIA

Ctra. Alcúdia - Artá, 43
Tel. 85 04 14 · CA'N PICAFORT

RESTAURANTE CA'S CHATO

Bodas, Banquetes
Comuniones

RESERVAS Tel. 85 01 19

Ctra. Aleudia - Artá, Km. 23
CA'N PICAFORT

MANOLO'S BURGUER

Especialidades en:

Pollos al Ast

Pa amb oli

Pepitos de lomo

Colón, 145 - Tel. 85 07 76
CAN PICAFORT

PICA'N FORT

Revista mensual
Setembre 1.994
Número 142

Director:

Nicolau Pons Llinàs

Secretari:

Mateu Ferrer

Col·laboren:

Associació Son Bauló: Miquel Capó
Pep Escalas Muntaner

Associació de veïns i residents de
Ca'n Picafort

Associació de Restauració

Club Nàutic

Port Esportiu

Col·legi Vora Mar i APA

Parroquia

Adreça

C/. Dels Anglesos, 3
Apartat de Correus nº 14
07458 - Ca'n Picafort
Tel. 85 01 15

Imprimeix, Disseny i

Fotocomposició:

Graficmanía
Diseño Gráfico

C/. Eng. Felicià Fuster, 21
Tel. 52 32 44 - Sta. Margalida

Associats a la Premsa Forana
Dipòsit Legal: PM-494-1982

LA REDACCIÓ D'AQUESTA REVISTA
VOL MANIFESTAR QUE SOLS
EXPRESSEN LA SEVA OPINIÓ
L'EDITORIAL I ELS ARTICLES
SIGNATS PER LA REDACCIÓ. ELS
ALTRES SÓN RESPONSABILITAT DELS
AUTORS QUE EXERCITEN EL DRET
DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ
MITJANÇANT LA REVISTA.

PREMSA DEL MUNICIPI

Entre noltros, hi ha premsa del Municipi, (que es diferent de lo que podríem dir premsa "municipal"). Ens referim a la revista SANTA MARGALIDA que acaba de treure el seu número 25, i a la revista CAN PICAFORT. L'any passat sortí també COP DE VENT de Son Serra de Marina de la que, al manco noltros, no hem sabut res enguany.

Ara bé, dins el programa de les Festes de la BEATA d'enguany hi entrà el passat 29 d'Agost la presentació oficial d'aquest número 25 de la revista SANTA MARGALIDA a la Casa de Cultura de la Vila, a la que acompanyà un mini-debat, o taula rodona, entre polítics i gent de premsa, fent de moderador el periodista margalidà Mateu Cladera. Entre els polítics no faltà naturalment el Batle de Santa Margalida, don Rafel Payeras, i entre la gent de premsa els directors de les dues nostres revistes del Municipi, SANTA MARGALIDA i CAN PICAFORT.

El públic, si no nombrós, fou suficient per donar calor humà a un acte, i a un tema, que, per esser nostre, sempre resulta interessant: la premsa entre noltros.

Certament, noltros sovint hem tocat aquest quefer, que es podria desglossar en tots aquests interrogants: Val la pena tenir entre noltros premsa? Què diu la nostra premsa? Està aquesta premsa manipulada, fermada, condicionada? Quina es la relació que existeix entre la política, o els polítics, i la nostra

premsa? Es fa la nostra premsa ressò de tot quan passa, i bull entre bastidors, dins el nostre mogut Consistori? Es donen compte els nostres ciutadans, o vilatans, del pes, efecte, conseqüència, que té aquesta arma, aquest medi de comunicació, que surt del poble, i està sempre vigilant els interessos, els problemes, del poble?

Sens dubte, sempre es demana molt a aquesta premsa, tan sigui de part dels qui governen com dels mateixos governats. Com si noltros sabéssim fer miracles tant dins l'ordre moral i cultural, com dins l'àmbit econòmic. Tots voldrien tenir una premsa filaprim i pegagruixat, a tot color, i amb moltes pàgines, i fora publicitat, sense pensar que, a la hora de la realitat, tot ens obliga a esser equilibristes dins un colossal circ on grossos i ferotges animals i elements adversos estan disposats sempre a escabetxar-nos. L'únic prodigi que feim es sortir puntual i periòdicament al carrer empesos sempre per la il·lusió de servir al poble, utòpics dins un món pragmàtic, que voldria meravelles sense aportar res.

Una meravella del Municipi son aquests 25 números de la revista SANTA MARGALIDA que com la veterana CAN PICAFORT, intenten - que més s'ens pot exigir? - fer camí amb el poble, contar els seus esdeveniments, i cridar les seves tristor.

CLADERA FERRER, S.A.

Del 1 de Mayo al 31 de Octubre

Días Laborables - Wochen Tag - Week Days

Ca'n Picafort - Inca - Palma
7.05 - 8.50 - 14.50 - 17.20

Palma - Ca'n Picafort
9.15 - 13.30 - 17.00 - 19.15

Inca - Ca'n Picafort
9.45 - 14.00 - 17.30 - 19.45

Domingos y Festivos Sontags und Feiertags - Sundays and Holidays

Ca'n Picafort - Inca - Palma
7.05 - 17.50

Palma - Ca'n Picafort
9.15 - 20.00

Inca - Ca'n Picafort
9.45 - 20.30

Servicios Mercado de Inca (Jueves) Mark von INCA (Donnerstag) - Market of INCA (Thursday)

Ca'n Picafort - Inca
7.05 - 8.50

Inca - Ca'n Picafort
13.00 - 14.00

SON SERRA DE MARINA

Días Laborables Wochen Tag Week Days

Ca'n Picafort - Son Serra
8.00 - 10.30 - 18.15

Son Serra - Ca'n Picafort
8.20 - 10.45 - 18.30

Domingos y Festivos Sonntags und Feiertags Sundays and Holidays

Ca'n Picafort - Son Serra
10.30 - 17.00

Son Serra - Ca'n Picafort
10.45 - 17.15

PARADAS DEL BUS INCA · PALMA

BUS STOPS
INCA · PALMA

BUSHALTSTELLE
INCA · PALMA

PARADAS

HOTEL HAITI

HOTEL MONTECARLO

CRUCE CASETA
CAPELLANES

CAFETERIA HAMBURGO
Y FRUTAS TRIAS

HOTEL GALAXIA

HOTEL MIRAMAR

CAFETERIA MARISCO

AYUNTAMIENTO

HOTEL PICAFORT PARK

HOTEL JANEIRO

HOTEL EXAGON

HOTEL BAULO PINS

CAN PICAFORT, UNO DE LOS SITIOS MÁS COTIZADOS POR LOS TURISTAS QUE VIENEN A MALLORCA.

Ya ha empezado septiembre y el verano ya declina. Y ya van disparándose las encuestas sobre este espectacular verano turístico que ha tenido Mallorca en este seco 1.994. Y para quienes vivimos en Can Picafort la sorpresa ha sido que Can Picafort se merece para los turistas uno de los primeros puestos en el ranking de preferencia, para quienes vienen a nuestra isla.

En efecto, en una encuesta elaborada por la Universitat de les Illes Balears para IBATUR, Can Picafort merece la máxima calificación junto con Portals, como punto donde el turista encuentra más limpieza, más seguridad ciudadana, y mejor trato. Esta

encuesta da a Can Picafort un cien por cien de limpieza, un cien por cien de seguridad ciudadana, y un setenta y cinco por ciento en cuanto al buen trato que se le da al turista, obteniendo según la encuesta de nuestra Universidad, nueve puntos de clasificación media, nota no alcanzada por ningún otro sitio de nuestra costa mallorquina e igualada solamente por Portals como queda dicho. Siguen a Can Picafort y Portals, Palma Nova (8,9), Camp de Mar i Pollença (8,8), Cala d'Or i Port d'Andratx (8,7), Peguera, Cala Millor i Palma (8,5), Cala Ratjada (8,3), Can Pastilla, s'Illot i Alcudia (8,1), etc.

La encuesta añade que el 58,6% de los entrevistados afirman que desean volver a Mallorca y al lugar que en la isla eligieron para sus vacaciones. "Así es que Can Picafort sigue teniendo futuro -nos dice el Delegado de la Alcaldía de Santa Margarita en Can Picafort, Sr. Miguel Ordinas- y todo esto se debe a las grandes

reformas que Can Picafort ha sufrido en estos últimos años y al esmero y vigilancia que tiene el Ayuntamiento para que Can Picafort siga manteniendo esos niveles de limpieza, seguridad ciudadana y buen trato del que gozamos actualmente".

El Sr. Ordinas añade: "Esta distinción que se nos otorga de parte de la Universitat de les Illes Balears en estudio para IBATUR (Instituto Balear de Promoción del Turismo) se debe sobre todo a las tareas de promoción que también nuestro pueblo ha tomado sobre sí, colaborando con el Ayuntamiento a que Can Picafort alcance turísticamente un alto nombre. Por eso, es de agradecer a nuestro pueblo este sentido de compromiso que adquiere de cara al Turismo, y que coopere con nosotros a la limpieza de nuestro entorno, al buen trato a los visitantes y a la seguridad ciudadana. También es de destacar el grado de profesionalidad y amabilidad que han ido adquirien-

do nuestros alojamientos turísticos donde nuestro visitante encuentra buen servicio de mesa, distracciones, y exquisito trato de parte de quienes en el Hotel están a su servicio".

"Es conveniente -acaba diciendo el Sr. Ordinas- que ahora que hemos conseguido ese trofeo delante de toda Mallorca y del Turismo internacional mantengamos enhiesta esta bandera, y prosigamos este esfuerzo para seguir en cabeza de la promoción turística. Esto no es fácil, pero, por parte nuestra, exigiremos a todos el cumplimiento de la observancia de las normas que son en beneficio de quienes han elegido Can Picafort como lugar de su descanso y entretenimiento. Mientras felicito, por tanto, a nuestro pueblo, le hago patente también la responsabilidad que tiene ante el turismo. Y esto mismo lo aplico a quienes, desde el Ayuntamiento, velamos por los intereses de nuestro pueblo".

FERRETERIA & DROGUERIA

PLAÇA DE S'ABEURADOR, 10
TEL-FAX: 52 34 75
SANTA MARGALIDA

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
CA'N PICAFORT

CA'S PADRI GRILL RESTAURANTE

Especialidad en Carnes
y Pescados Parrilla
Spezialitäten VOM-GRILL
GRILL Specialities

C/. Marina, 20-21
Tels. 85.01.77 - 85.16.72
CA'N PICAFORT

OPINION

VERGONYA, CAVALLERS!**PUERTO DEPORTIVO DE CA'N PICAFORT**

"Vergonya, Cavallers!" dicen que dijo nuestro Rey Jaume I, el Conqueridor cuando, a las puertas de la ciudad, los caballeros que le acompañaban pusieron en peligro aquello que habían soñado tanto. Y eran caballeros escogidos de entre lo mejor de su corte, aquellos en los que él mas confiaba.

Vergonya, Cavallers!, me atrevo a decir hoy, en letra impresa, contemplando la puesta en peligro de aquello por lo que tantos han luchado, de aquello que ha nucleado durante decenas de años una parte importante de la vida social de nuestra comunidad. Estoy hablando del puerto deportivo de Ca'n Picafort. Y lo hago intencionadamente en minúsculas, porque de lo que hablo es del puerto y no del Puerto.

Anticipo que soy socio del Club Náutico actual, al corriente de cuotas, como lo fui del anterior (¿o es el mismo?), y que soy socio del Puerto Deportivo de Ca'n Picafort, al corriente igualmente de cuotas. He sido vocal, tesorero, vicepresidente; he dimitido de todo ello cuando he creído que podía existir o interpretarse que existía incompatibilidad o cuando he supuesto que mi forma de pensar no estaba de acuerdo con la de aquellos que me habían dado su confianza. Digo todo esto porque creo tener conoci-

miento y derecho a expresar mi opinión, como muchos otros con igual derecho al mío.

Leo... "Emprendre accions judicials contra la "Sociedad Anónima Puerto Deportivo S.A.".

Leo... "La resolució del contracte amb l'esmentada "sociedad" per falta del seu compliment".

Recuerdo frases como "Tenir una barca és un luxe i es que no vulgui o no pugui pagar que no la tenguí".

Recuerdo aseveraciones de que "Aquí només entrarà es que a mi em pasí pels collons".

Y siento pena y vergüenza. Y me acuerdo de Jaume I. Y me acuerdo también de L'amo en Jaume Mandilego, de Don Martín Gual (Don Martí, "es Coix"), de Don Antonio Aguiló, de Don Llorens, es capellá, de los Bennasar, Tous, Bisquerra, Cladera, Ibañez, Sanz y tantos y tantos otros que no menciono.

Y, por supuesto, de todos aquellos que nunca han querido ocupar un puesto de dirección pero que, mes a mes, año a año, han aportado su contribución económica y personal para llegar a tener, no un "mollet", sino un "moll". Me acuerdo también de aquellos que se desengancharon, que, por citar un ejemplo, pasaron, como Don Matías Vanrell, de manifestar su intención de

aportar un millón de pesetas de los de hace casi veinte años para constituir una sociedad mercantil al objeto de construir un puerto deportivo, a oponerse y no juzgo su derecho, a la sociedad, al puerto de forma cuasi profesional.

"Accions judicials, resolució, collons,...".

Predije, en una junta general de la sociedad, que, de tomarse determinadas medidas coercitivas, podía producirse una ruptura entre el Club y la Sociedad, pero personas obstinadas creyeron que más vale vencer que convencer. Y vencieron, pero destruyendo.

Manifestamos nuestra forma de pensar, un grupo mayoritario desocios de Puerto Deportivo, al oponernos a quien ostentaba la presidencia porque entendimos que, incluso dentro de la legalidad de un acuerdo tomado en junta, la licitud de los acuerdos atentaba contra el espíritu que nos llevó un día a poner dinero privado para acabar un proyecto social.

Y mantuvimos nuestra postura con tal firmeza que convocamos una Junta General en la que se produjo el cambio del Consejo de Administración. Nadie tuvo que pedirnoslo porque sabíamos lo que queríamos y sobre todo sabíamos lo que no queríamos.

Bar-Restaurante-Pizzeria**CA'N RIERA**

Paseo Colón, 130 - Tel. 85 05 39
CA'N PICAFORT

**"SA
NOS
TRA"****CAIXA DE BALEARS**

Paseo Colón, 12-A Tel. 85 00 23

Intentamos otra vez desde el nuevo Consejo llegar a acuerdos que permitiesen la subsistencia del Club y de la Sociedad, en armonía, defendiendo cada una sus intereses pero no oponiéndolos por sistema, y supongo que fracasamos porque no lo conseguimos. Pero no renunciamos a que otras personas pudieran intentarlo de nuevo, mejor que nosotros, y dimitimos de nuestros cargos.

Otros cogieron el timón de este navío errante y entre escollos y temporales tratan de llegar a buen puerto, o a puerto al menos.

Y ahora estamos a punto de quemar las naves. No pretendo adjudicar a ninguna de las partes (que triste tener que hablar de partes) la razón. Seamos honestos; ¿a quién le importa ya la razón en este tema?. Todos tenemos montones de agravios, enfrentamientos, roces, pleitos, documentos y papeles para justificar nuestra postura, pero diría, parafraseando a Fernando Fernán Gómez en el final de la película "Las bicicletas son para el verano", que aquí no se busca la paz sino la victoria.

No importa el daño que se haga con tal de que se gane la batalla, o que parezca que se gane, porque hay batallas para las que no hace falta prepararse tanto. (¡Ya tenemos nuevo N.I.F!; estupendo, pero no hubiese hecho falta si los que se han encargado de solicitarlo, no se hubiesen encargado antes de recurrir el anterior).

¿Porque se busca el enfrentamiento?. El último caso vivido es el de la limpieza de fondos marinos promovida por el club y efectuada por el Club de Actividades Subacuáticas Tritón.

¡Que lamentable espectáculo dimos nuestro Club y nuestra Sociedad!.

En la explanada tres o cuatro personas de cada entidad, algún empleado, un abogado, la prensa, curiosos... y entre tanto dos o tres docenas de hombres de buena voluntad, amantes del mar esperando a que nos pusiéramos de acuerdo.

Pretensiones: limpiar el fondo de la costa y del muelle, poner los escombros que se saquen sobre la explanada del puerto, justo al lado de donde se hace una pesada de un campeonato de pesca submarina.

Si algo así se hace de forma coordinada puede ser, sin duda, bueno para Club y Puerto, para Ca'n Picafort, con medios de organización, personal, avisos... pero no se debe hacer en domingo, que es el día de mas tráfico portuario, ni lanzarse en el muelle donde, aparte de estar prohibido nadar, no puede exponerse a un submarinista ni a un propietario de embarcación a un accidente, ni manipular a gente de buena fe para dar eco en la prensa a un conflicto del que ya no quieren oír hablar ni los periodistas.

Porque lo triste del caso (para mi, porque quizás para alguien sea lo bueno) es ver aparecer a distintas zonas de costamallorquina haciendo gala de su interés por la limpieza de nuestros fondos marinos y que cuando salga Ca'n Picafort no sea sino para reflejar un enfrentamiento ficticio, creado de forma interesada. Supongo que antes de que vuelvan los del Tritón habrá que pedírselo por escrito y con garantías.

Y otro cabo cortado. Los socios enfrentados, la Administración despistada, la prensa hastiada, el municipio a la expectativa, otros escarmentados... y seguimos por el buen camino.

No existen dos patrimonios. No tenemos dos intereses diferentes, qui-

zás dos formas de verlo pero el interés es uno y solo uno: EL MUELLE DE CA'N PICAFORT. El muelle está por encima del Club y del Puerto porque sin el primero no tienen razón de existir los segundos.

¿Qué pretendemos?. Seguir con enfrentamientos, con personalismos que sólo a los afectados interesan, con pleitos, con acusaciones mutuas, con instigaciones o claras recomendaciones a que no se pague nada, ni las derramas, ni los servicios y entre tanto NUESTRO MUELLE, se está deteriorando, adolece de falta de servicios o comodidades indispensables. Pero; ah!, fantástico algún día una de las dos partes logrará derrotar a la otra, destruirla, expulsarla quizás; con un poco de suerte hasta veremos a conocidos llegando a las manos o alguna embarcación se perderá irremediablemente mientras unos lo celebren en el bar y los otros (o los otros y los unos) preparen nuevas acciones. Puede que la administración entretanto tenga un poco de juicio y nos retire la concesión, ya que no somos capaces de mantenerla, o que un proveedor cansado de no cobrar embargue mi amarre o el de mi vecino.

Lo que administramos no es de nuestra propiedad, no es algo con lo que podamos hacer lo que queramos. Incluso, al igual que en su día expuse en la Sociedad, incluso con un acuerdo de Junta no considero legítimo, aunque si legal, romper con todo. Si se hace una reunión y a ella acuden un porcentaje minoritario de socios (porque ya son muchos años de oír la misma historia de enfrentamientos), aunque el cuorum lo permita, yo me pregunto si los directivos, de una u otra parte, se sienten legitimados para

(Pasa a la página siguiente)

Laboratorio fotográfico

**¡NO COMPRE SU CARRETE!
NOSOTROS LE REGALAMOS
UN CARRETE POR CADA RELEVADO**

AHORA EN ALCUDIA
PLAZA CARLOS V, nº 2
Tel. 54 70 17

¡MIRA EL PAJARITO!

(Viene de la página anterior)

iniciar un enfrentamiento tan descarado.

Ya sabemos, quienes hemos ocupado cargos directivos, que la asistencia siempre es menor que la que los que ocupan su tiempo por lo demás desearían, pero no es lo mismo que pocos decidan algo positivo, algo del normal funcionamiento, que unos pocos, de una u otra parte, repito, decidan la ruptura total y el enfrentamiento.

Leía un chiste, el otro día, en el que dos ciudadanos se quejaban diciendo que a ver cuándo los políticos dejarían de preocuparse de los problemas de los políticos para hacerlo de los de los ciudadanos. Pues eso.

Y entre tanto el Moll sigue deteriorándose. Pérdidas de agua, fallos en servicios, insuficiencia de reparaciones, medios de prevención inexistentes... Y podemos discutir si esto es culpa de la Sociedad o de los que no pagan pero, francamente, a los que pagamos y callamos nos está empezando a hartar esta historia. Porque cuando dentro de dos o cuatro años un

pantalán se estropee o se produzca un fuego que no pueda detenerse o haya que cambiartoda la instalación eléctrica por falta de revisión anual, no nos servirá de nada que algunos, casi seguro de los que ni pagan y aconsejan no pagar o de los que han hecho del muelle una cuestión de compensación de otras frustraciones, nos digan doctamente que ellos ya lo sabían.

Senyors, Cavallers, pónganse uds. de acuerdo, no enciendan un fuego para después quejarse de lo mal que funcionan los bomberos, hagan una asamblea de los dos organismos y elijamos a una comisión de hombres buenos, esa figura dirimidora de tantos desacuerdos en nuestra antigua y rural Mallorca, o acudamos a un arbitraje con el compromiso previo de aceptar el laudo, pero no destruyamos un patrimonio que no es nuestro, sólo lo administramos.

Me imagino que nuestro Rey del siglo XIII tuvo claro que quería pasar a la Historia con el sobrenombre del Conqueridor y no con el de Jaume I el Destrovidor. Hoy que hacemos tanta

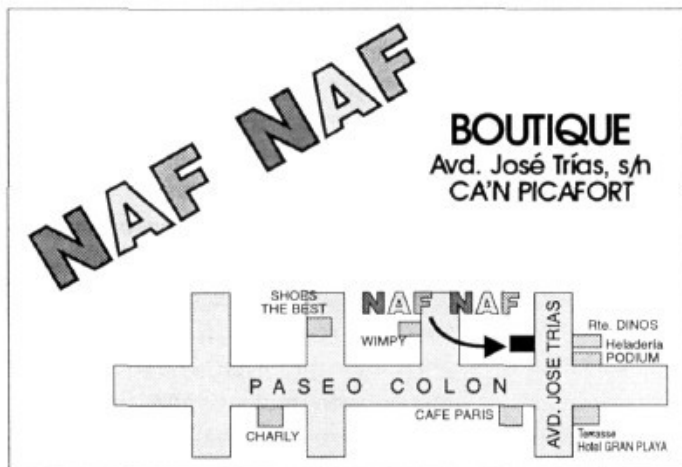
gala del nacionalismo, de "lo nostro", imitémosle en lo que es digno de ser imitado.

Miguel Sanz.

Ca'n Picafort. Agosto 1.994.

NOTA.-El título de este artículo es una frase histórica o legendaria. En ningún caso pretendo indicar con ello, a nadie, que no tenga vergüenza, sino dar un grito para quien quiera escucharlo, empezando por mí.

Hago esta, a mi entender, innecesaria puntualización porque en ocasiones se tapa el tema de fondo con una discusión de forma. Susceptibles abstenerse.

Boutique
TRAMP

Magdalena & Marilén

Paseo Colón, 108 · Tel. 85 03 12
07458 CA'N PICAFORT (Mallorca)

Molta Moda
moda informal

Isabel Garau, 34 · Tel. 85 07 70 · Ca'n Picafort

**BANCO DE
CREDITO
BALEAR**

Avda. José Trías
CA'N PICAFORT

ENTREVISTA

Moleu Ferrer

VICTOR GISTAU, LLUITANT PER LA SANG, PERÒ SENSE VESSAR-NE.

Entrevista amb el President de la Germandat de Donants de Sang.

DEVERS L'ANY 73, SE TENIA QUE CREAR UNA GERMANDAT DE DONANTS DE SANG PER COBRIR SES NECESSITATS DE SON DURETA. LA TASCA LI FOU DONADA A MATILDE MULET, QUI EL VA VENIR A CERCAR A ELL PER VOCAL DE PROMOCIÓ. MÉS TARD PASSÀ A VICE-PRESIDENT, I DES DE FA 5 ANYS, LES CARTES DIRIGIDES ALS DONANTS DUEN ABAIX LA SEVA FIRMA, A MÉS DE PRESIDENT DE LA GERMANDAT DE DONANTS DE SANG DE MALLORCA, ÉS PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ BALEAR DE DONANTS DE SANG, VICE-PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ NACIONAL DE DONANTS DE SANG I COMISARI DE FINANCES DE LA FEDERACIÓ INTERNACIONAL DE DONANTS DE SANG (FIODS). EL SEU NOM ÉS VICTOR GISTAU, I, APROFITANT LA SEVA VENGUDA A CA'N PICAFORT EL PASSAT DIA 5 D'AGOST A CA SES MONGES, LI FÈREM AQUESTA ENTREVISTA.

-Comencem, si vol, per explicar la diferència entre la Germandat que vostè presideix i el Banc de Sang de les Balears.

-El Banc de Sang de les Balears és l'organisme tècnic que extreu, processa i prepara per transfundir sa bossa de sang, i la Germandat s'encarrega de promocionar sa donació de sang, conseguir donants, i mantenir "el caliu" pera que les donacions vagin de cada vegada a més.

-Si no ho tenc malentès, la germandat és independent.

-Té personalitat jurídica pròpia. No depèn de ningú.

-I té molts d'associats.

-36.000 a Mallorca. Ara bé, no tots són donants. N'hi ha que per qüestions de s'edat... ja no poden donar-ne, però noltros les consideram igualment de sa Germandat, i quan feim trobades, els convocam

igualment, a més, mos ajuden amb altres tasques.

-Amb tanta gent, la sang que recolliu deu ser molta.

-L'any passat recollirem 11.000 litres.

-N'hi ha per omplir una piscina.

-I de ses grosses.

-I tot això gràcies...

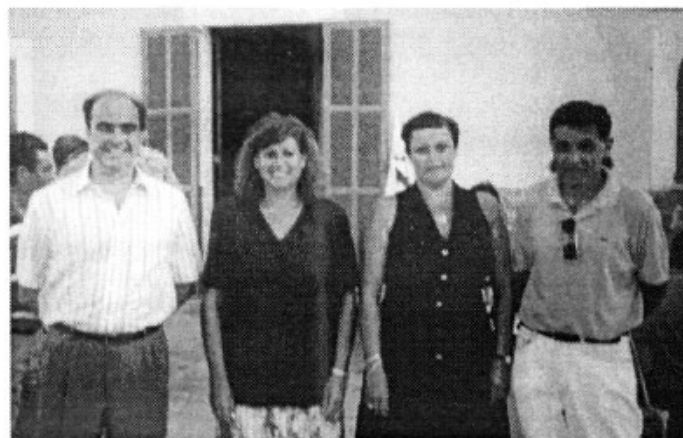
-Al bon sistema d'infraestructura que tenim, un sistema que des de Madrid creuen que s'hauria

d'exportar a la resta de s'Estat. Tenim 130 col.laboradors arreu de Mallorca, i ells són l'ànima de tot. Tant, que decideixen cada quan fer les donacions, com, on... ja que tenen tota sa confiança de sa Germandat, ara bé, mos coordinam, és clar.

-Si no, segurament sa Unitat mòbil tornaria boja.

-És clar. Tot ha de seguir un ordre.

(Pasa a la página siguiente)

El president de la Germandat, D. Victor Gistau, (dreta), junt amb els col.laboradors de Can Picafort

**COMPRA - VENTA
VEHICULOS NUEVOS
Y USADOS**

Miguel Ordinas, 7
07450 - STA. MARGALIDA

Tel./Fax: 52 39 94
Móvil. 908 83 83 05

Restaurante LILO

G. y L. Bennasar

Paseo de Mallorca, s/n
Tel. 85 03 19 CA'N PICAFORT (Son Bauló)

INSTALACIONES SANITARIAS HNOS. MORAGUES, C.B.

DECORACION EN SALAS DE BAÑO
CALEFACCION
INSTALACIONES DE GAS
MONTAGE PISCINAS
MATERIAL JARDINERIA
REPARACIONES EN GENERAL

Exposición y Venta: C/. Arenal, 34
07458 - Ca'n Picafort - Tel. 85 08 76

CASA ROSSA EXPENDIDURIA Nº 1 CA'N PICAFORT

Llamada gratuita 900 - 28 28 28
Abonado nº: 293 393

C/. Isabel Garau, 3
Tel. 85 02 81

07458 - Ca'n Picafort

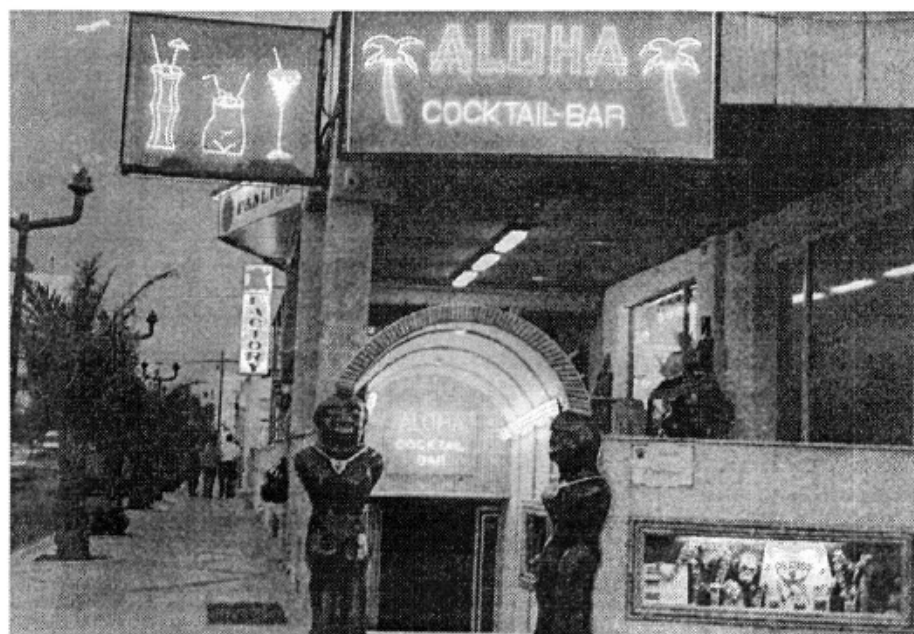
LA CASA DE LOS PESCADOS Y MARISCOS EN CA'N PICAFORT

TEL. 85 00 89

mandileco

RESTAURANTE

ALOHA PUB

Polinesia BAR

Paseo Colón, 47
CA'N PICAFORT
Tel. 85 20 65

**BEBIDAS NORMALES, EXOTICOS COCKTAILS Y
ZUMOS NATURALES, LOCAL CLIMATIZADO.
ABIERTO DESDE LAS 20.00 HORAS HASTA
LA MADRUGADA.
BUEN SERVICIO Y AMBIENTE AGRADABLE**

(Viene de la página anterior)

-Xerràvem dels col.laboradors.

-Que són, com li he dit, els qui fan que "això" funcioni. Miri, per exemple, Ca'n Picafort. Aquí hi ha en Pep Tomàs, i na Maria Gamundí. En Pep fa ses pancartes, fa crides amb so seu cotxe, contagia es seu entusiasme.

-I tot, això, voluntàriament.

-Totalment. En Pep tot lo dia dóna voltes amb so seu cotxe. Tot això és benzina de sa seva butxaca. I en fa molts de kms. Lo que fan els col.laboradors, ni se pot pagar, ni té preu.

-D'aquí, s'exit.

-Si comencéssim a pagar, jo crec que, el sentiment d'entusiasmes perdria, noltros, a més de donar sang, posam el nostre patrimoni perquè això funcioni. Jo mateix, que som el president, que en teoria estic dalt de sa "piràmide" som el qui ha d'estar al servei dels altres, de tots els col.laboradors. D'altra manera, no seria possible que tot anàs tan bé.

-I tot això, perquè ho feis?

-Només pels qui estimam el nostre poble, el poder dir ben fort que a Mallorca ningú mor per falta de sang, és una satisfacció enorme. És el sentiment que mos mou. Estam fent un servei solidari que d'altra manera seria impossible.

-I la veritat és que no alçau massa la veu.

-A sa gent se l'ha de convèncer directament. És necessari que els mitjans de comunicació estiguin al nostre costat. Una petita informació, una foto, consciència a sa gent.

-I des de fa poc, els dediquen monuments.

-I aquí a Ca'n Picafort tenim una plaça. Els donants, que som gent anònima, quan passam per allà mos hi sentim identificats, veim que sa nostra tasca està allà representada.

-O sia, que tothom els recolza.

-Ja veu aquí, ses Monges, per exemple, des del moment que mos deixen es convent, estan recolzant sa nostra tasca.

-No creu que tenen tan d'èxit també perquè sa gent col.labora de més aprop que no per exemple donant econòmicament a una campanya?

-Nose cregui. A vegades és més fàcil donar 1000 pts. per Rwanda, que allargar es braç i que te punxin amb una xeringa.

-I si d'allà els en demanessin, en tendrien?

-Si féssim a Mallorca una campanya de recollida per a Rwanda, mos sortiria sa sang per ses orelles. El que passa és que allà no hi ha hospitals ni equips adequats.

-Hi ha països on el gest que fan avui aquí aquests

picaforters, és pagat.

-Sí, i això perjudica moltíssim. Un senyor que no cobra, si no pot no en dóna. Quan el donant és retribuït, amaga coses.

-Perquè el que vol són doblers.

-Exacte. I enganya. No compleix ses normes. Avui en dóna aquí i demà allà.

-Això a Mallorca, no passa.

-Des del 75, no. Sa sang no se pot fabricar. Sa gent, o la dóna, o els qui la necessitin, moriran.

-N'hi ha que tenen por de la Sida.

-La sida, mai a través de sa Germandat, un donant la pot contreure. Els equips estan esterilitzats i s'obrin davant el donant. Després se tiren. A més se fa posteriorment una anàlisi a un laboratori (HIV).

-O sigui, que no hi ha d'haver por.

-Si una persona, a Mallorca diu que ha agafat la Sida per donar sang, li podem dir que és una embustera, o que s'ha equivocat.

-Si vol dir res més.

-Agrair la vostra tasca, als mitjans de comunicació. Si no vos tenguéssim, hauriem de sortir com els pregoners un temps. I animar-vos a que mos ajudeu.

-El que fan els col.laboradors, ni se pot pagar, ni té preu.

-Podem dir ben fort que a Mallorca ningú se mor per falta de sang.

-Per la gent, de vegades és més fàcil donar 1000 pts per a Ruanda, que allargar es braç i que te punxin amb una xeringa.

-Si féssim una campanya de recollida de sang per a Ruanda, a Mallorca mos en sortiria per ses orelles.

-Sa sang no se pot fabricar. Sa gent, o la dóna, o els qui la necessitin moriran.

-Si una persona, a Mallorca, diu que ha agafat la sida per donar sang, li podem dir que és una embustera, o que s'ha equivocat.

GERMANDAT DE DONANTS DE SANG.
DONACIONS DE SANG DEL DIA 5 D'AGOST A
CA'N PICAFORT.

DONANTS	118
SENSE PODER DONAR SANG	20
DONACIONS	98
DONANTS NOUS	12
Bosses a 450 gr.	98
Litres	44'100

GRÀCIES CA'N PICAFORT!!!

PUB MOZART

(antes s'Espiga)

Paletilla de Cordero al horno
Frito Mallorquín
Lomo con Col
Pa amb oli
etc...

Precios asequibles

Paseo Alcantara Peña, local 4-bajos
Hotel Picafort Beach (Ca'n Picafort)

FETS I FETES

En fet i dit

SE NECESSITA VENTILADOR EN EL CENTRE SANITARI.

Tot i que aquest titular pareix més propi com a anunci classificat de diari, que per estar aquí la realitat és una altra. Tots sabem la calor que fa, no fa falta dir-ho, és insuportable, hi ha dies que no sabem on posar-mos, i per molt que beguem, res mos és suficient. I si per defora fa calor, no en parlem si hem d'estar tancats dins un local o sala. Aquest és el cas del centre sanitari de Ca'n Picafort. Aquest centre, com tots sabem, està situat a les Oficines Municipals, i no és precisament un model d'espai ample i còmode, ans el contrari, pareix més propi d'un poblet petit i llunyà, d'una aldea petita, d'un llogaret amagat, i no d'una població tan i tan nombrosa com es la d'aquí i sobretot en s'estiu. I si a més de petit i ple de gent li afegim que no hi ha ni un petit ventilador que doni un copet d'aire, un suau brot de vent, si que hi estam ben arreglats! Allà dins, a més del malestar propi del qui sofreix malaltia, no hi ha res pitjor que a damunt haver de quasi tòrcer el

coll per la suor. No és que demani que instal·lin un aire acondicionat (que crec ningú refusaria) bastaria un petit ventilador que, bo i girant, ajudàs a paliar aquesta calor insuportable. Veurem si el posaran!

SES FESTES PASSAREN I EL RECORD MOS DEIXAREN.

I pel que se sent a dir, no gaire bo. En quan a l'organització dels actes programats, queixes no n'hi ha gaires, la gent d'això si que està satisfeta. Vull des d'aquí donar ses gràcies a la Comissió Organitzadora i a tots quants participaren ajudant en lo possible. El que si no va agradar tant foren els actes programats, que mos oferia un programa de festes -altra vegada en castellà, per cert- que, tot i millorar la portada respecte a l'any passat, no ho va fer respecte als continguts, deixant així uns actes pobres i magres, sense cap artista de renom, sense cap famós, sense premis importants, ni massa animació. Supòs que això s'explica per la precària situació econòmica per la qual passa el nostre Ajuntament.

Sort, i d'això la gent va estar molt contenta, que l'espectacle de Focs Artificials deixà un bon gust de boca als nombrosíssims assistents a l'acte. La Pirotècnia Jordà demostrà, altra any, que són insuperables. L'acte té una puntualitat exacta i un contingut excel·lent.

Un altre dels actes on assistí una gentada, però també anà ben malament fou la Missa a l'explanada Cervantes. I un altre vegada degut a problemes tècnics. D'ençà que la Missa del dia de L'Assumpció es fa allà, mai surt bé. Perquè l'Ajuntament, si sap d'altres anys que hi anirà molta de gent, no posa més cadires? tan li costa? Perquè no actua més la Banda de Música dins l'acte i mentrestant lleven cadires a gent que podria seure tranquil·lament? I el problema que, any rera any, ho espatlla tot. Per què no pot funcionar la megafonia tal com toca? Per què els altaveus no se senten amb la potència adequada? Mentre els responsables no

siguin capaços de solucionar aquests problemes, donarem una imatge molt dolenta de noltros. En fi, consolemnos pensant que les festes de l'any que ve seran millors.

UNS MÉS I ALTRES MANCO

Si senyor. Les Festes són, en teoria per tot al poble, per a que tothom les disfruti i s'ho passi bé. El que no sé si sabeu, és, per exemple, que hi ha molta de gent que no potdisfrutar-les tal com toca. Jo diria que hi ha gent dins el nostre poble que ni tan sols pot anar a guaitar que fan i que no fan. I el més sorprenent de tot és que a vegades se tracta de gent que viu tot l'any a Ca'n Picafort, que forma part del nostre poble des de fa molts d'anys, que està totalment integrada dins noltros. I no hi pot anar no per que no vulgui, sinó perquè la feina, el treball, li ho impedeix. Es tracta de tota aquesta gent que, sumergida de cap a peus dins la temporada turística, que és el seu sustent i el pa de cada dia durant l'hivern, no pot fer sinó estar rera la barra del bar, el taulell del supermercat, la tenda, o el comerç. Així que no som tots els qui podem criticar les festes. D'altres, menys afavorits, ni tan sols poden guaitar-hi el nas.

PATINS

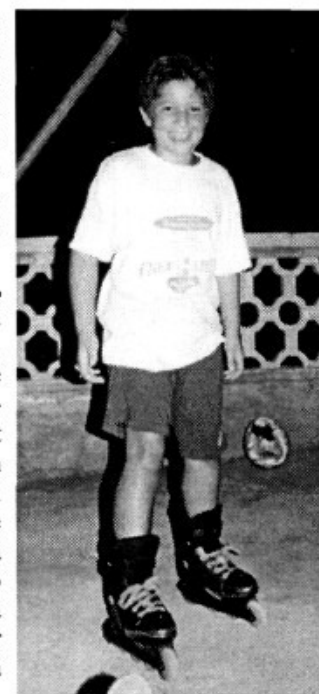
Primer foren les mountain-bike, després els skaters (monopatins) i enguany la moda s'ha decantat cap els patins. Però no els patins d'un temps de quatre rodes, dues davant i dues darrera, no, aquests pareix que ja no s'usen. Els qui ara invaeixen els carrers, les places, les voravies...també tenen quatre rodes, però totes d'una tira, formant una línia recta, allargats. I els qui els empren es mouen en ells amb una facilitat que és massa. Amb una agilitat que et deixa estorat. Se pot anar de Son Bauló fins al final del Carrer Colón sense cansar-se gens. I te ret més que anar-hi a peu, això si que és cert! Les modes són així. Comença un i tot duna s'hi apunten un bon grapat de seguidors. I així tornam a

entrar en conflicte sobre on han de patinar els patinadors, on poden demostrar les seves qualitats, les seves arts. De moment els aficionats que volen disposen de la pista del Rojo Vivo, on a més de patinar se poden llogar patins. Tot, això si, a canvi de quatre doblers.

ARTISTES DEL CARRER.

Els anomen artistes i, tal vegada qualqu no hi estarà d'acord. Segurament hi haurà gent que pensarà que no són més que simple persones sense feina i fent aquestes beneïtures se'n surt un poc a final de mes. Però jo no hi estic d'acord. Potser sia gent que no ha volgut estudiar -o no ha pogut- o no vol fer massa feina -o no n'ha trobada- i per això ha cercat qualche manera de guanyar quatre duros. I s'espavil·len, vaja si s'espavil·len!

Se posen pertot, millor dit on els deixen, i, bé sia al passeig de la platja, bé en el mateix carrer Colón, treuen un llençol, el posen enterra, i a pintar quadres amb spray, o fer bicicletes amb filferro, o fer "Trenzas" amb fils de color, o vendre camisetes, o fer un autoretrat, o escriure el teu nom en un gra d'arròs. Per a ells no hi ha quasi res impossible, tot és bo de fer i fàcil depenent de la capacitat de paciència que hi posin, és clar! Jo vos convit a, si, un dia passau devora un, a mirar-lo una estona i veureu, com vos deixaran sorpresos.

珍 Restaurant Chino

YIMBO

NUEVA DIRECCION

Carta completamente renovada y elaborada con productos de Primera Calidad

MENÚS ESPECIALES PARA 4, 3 ó 2 PERSONAS

COMIDA PARA LLEVAR TO TAKE AWAY ZUM MIT NEHMEN

Paseo Colón, 95 · Tel. 85 15 94 · CA'N PICAFORT

SERVICIO DOMESTICO TEL 85 15 94

MOS A CILIO 85 15 94

POLLOS AL AST

PIZZAS ESPECIALES PARA 4, 2 ó 1 PERSONA

Valentino PIZZERIA

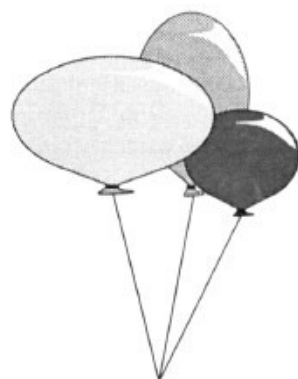
Carnes y Pescados

MALLORCALANDIA

PARQUE INFANTIL

**CA'N PICAFORT
PASEO COLON
(Junto parada Taxis)**

**SORPRESA PARA LOS NIÑOS
SURPRISE FOR CHILDREN
MIT ÜBERRASCHUNGEN FÜR KINDER**

**Pase una buena tarde con sus hijos.
Come with your children to enjoy it.
Verbringen Sie einem Shönen Nachmittag mit Ihren Kindern.**

"Val més esser cap de sardina que coa d'enfós". *Refraner Mallorquí*

SA VEU NADIUA

És molt poc freqüent topar-se amb revistes que publiquin íntegrament en mallorquí. A l'hora de dur endavant aquest nou suplement mos hi hem

Editorial

trobat amb so dubta de si ho havíam de fer en mallorquí

o en castellà. Pens que decantar-se p'és bilingüisme ha estat una decisió acertada, adequada a sa nostra realitat social. Pentura qualqu se demanarà perquè una revista de foravila ha d'enclore es castellà. ¿Perquè estant a Mallorca se publica tan poc en Mallorquí?. S'explicació a n'aquest estrany fenomen -estrany deim, perquè estant aquí pareix que lo més natural hauria de ser es predomini de sa llengo d'aquí- la podem trobar en s'exemple de sa publicitat: ¿Perquè predomina sa publicitat en castellà?. Pentura perquè sa publicitat lo que cerca és vendre, esser clara i arribar a sa major part de sa gent. Sa major part de sa gent de Mallorca són mallorquins, idò... ¿No seria més lògic promocionar-se amb sa nostra llengo?; ¿Perquè encara ara domina es castellà?. Ses raons son complexes.

A part d'es fet de que hi ha un important número d'immigrants i descendents d'immigrants que no s'han integrat

lingüísticament en el món balear, hem de reconèixer un altre fet que alguns lingüistes pareixen voler ignorar: Si bé sa majoria de mallorquins prefereixen xerrar sa seva llengo a sa castellana (com és natural i com toca esser), curiosament a l'hora d'escriure o de llegir sols passar justament lo contrari, idò molta gent se troba reticent a l'hora de llegir en una llengo a la que encara no estan avesats a veure en es paper. Altre tipo de reticència o obstacle que no mos ha de passar per alt és el fet de sa llengo escrita que se publica sovint no se correspon fidelment a sa llengo que usam a diari. Amb es nom mateix ja hi trobam discrepàncies i diferències.

Per sa nostra part, sense abandonar ses directrius que aconsellen ets ortogràfics i sense la menor intenció d'aixecar una polèmica envers es model de llengo que es mallorquins han de fer servir, aquestes fulles miraran en el futur -des d'aquest present article- d'oferir escrits i reportatges d'interès, valents i audaços en es contingut i lo més adequats en es xerrar popular en quant a sa forma, mirant de reflectir ses nostres particularitats lèxiques, es nostros giros gramaticals, ses conjugacions genuïnament mallorquines, etc.

Respectant es castellà -que és instrument d'enteniment universal- mirarem de preservar en aquestes pàgines sa veu nadiua i el bon humor. Seran ben rebudes ses vostres col·laboracions en mallorquí. ¡A reveure!

UN NUEVO ESTILO

Lo de darle a este primer suplemento el número cero es porque ante todo, BN es un experimento. Un afán de innovación, un aire nuevo en la prensa *forana*. Aire nuevo, decimos, porque buena parte de las publicaciones *foravileras* se han ocupado fundamentalmente del seguimiento de la actualidad local. Un seguimiento condicionado a la periodicidad de las revistas, una crónica mensual de lo que ha sido y una reflexión sobre lo que será. Con frecuencia se ha quejado la gente de la profusión de la publicidad y lo escueto de la sustancia. O de lo liviano de las noticias, que a

menudo no cuentan nada especial. En cierto modo, las revistas dedicadas a la actualidad, a la crónica objetiva y el enfoque eminentemente municipal acaban por hacerse aburridas y monótonas. Es inevitable: por una parte, una población como esta no puede generar en un mes un volumen demasiado sustancioso de noticias. Por otra, su principal soporte lo constituye la publicidad.

Nuestra idea es potenciar la otra cara de esta prensa. No pretendemos ofrecer fabulosas exclusivas, ni seguir con rigurosidad los acontecimientos de la zona. Tampoco buscamos llamar la aten-

ción con una dialéctica hiriente o un exceso de celo en nuestro empeño por ser originales (a estas alturas, casi todo está inventado). Nuestra pretensión es la de disertar en el papel, entretener al lector e incitarle a la reflexión. Renovar, también, la estética y ofrecer en suma algo si no bueno al menos nuevo. Somos un pequeño equipo que aspira a crecer y mejorar, tal vez tú mismo quieras colaborar en esta aventura. El tiempo dirá si nos equivocamos o si acertamos.

COL·LABOREN:
Victòria Vives
Mateu Ferrer
A. Cantarellas
Gràficmania
DAD
COORDINA:
A.C.

BN ESTA OBERTA
A TOTA CASTA DE
SUGGERÈNCIES,
CRÍTICHES I REBRE
COL·LABORACIONS
BN - Revista Ca'n Picafort.
07458 - Apdo. n° 14
CA'N PICAFORT

EN LOS DÍAS CLAROS

Menorca está a cuatro brazadas. Los días claros se la ve diáfana y majestuosa, de un terroso azulado, pálida pero entera. Me gustan esos días en que no hay un ápice de niebla que embote la vista y parece que todo esté a un tiro de piedra (si tienes un catalejo tanto mejor). Farrutx, Formentor, Aucanada. Incluso Menorca.

En los días claros las distancias menguan y entonces aparece ella, despuntando con sus montes desiguales en la línea del horizonte, solitaria en aquella parte del mar. Inglesa, francesa, corsaria. Aragonesa y Española. Fenicia como su hermana.

Cuantas veces he soñado con escaparme hasta allí en la noche de San Juan. Demasiadas como para no haber pisado aun su suelo.

Menorca no se irá. Ha estado ahí mucho tiempo y sé que me espera. Cualquier noche de estas izaré la vela de mi llaüt y me llegaré al puerto de Ciudadela, a ver como los cavallers encabritan sus caballos de crines de fuego y cabalgan entre el tumulto como Cristo ando por el agua; a engullir pomadas con los marinos hasta caer rendido y borracho en la isla hermana, entre tambores y fabiols. Y luego, tal vez, si allí no encuentro sirenas que conquisten mi corazón ni un vellocino de oro por el que dejarme la piel -o si noto simplemente que me corren las prisas por regresar a mi rutina- pondré de nuevo rumbo a esta Itaca -que remedio-, y resacoso de Xoriguer con limonada sabré por fin que aquella isla no es un espejismo que aparece en los días claros. Cualquier noche lo compruebo.

EL VIENTO DE SON SERRA

Juan Jinete.

El viento silba al colarse por las rendijas de las casas y las ramas de los pinos braman molestas por el virulento contoneo. Vuelan unas hojas caducas, las primeras del año, y una bolsa de plástico furibunda se eleva hacia las alturas para perderse entre las casas. Unos rastrojos de hierbajos que vienen rodando por la avenida que se adentra en el pueblo hacen que me acuerde de una película del Oeste (Ya no hacen películas como las de antes).

El horizonte está encendido y el pueblo, compuesto por unas pocas casas inconexas, distanciadas entre sí y dispuestas según un entramado de calles sin asfaltar, está desierto. No hay un alma a la vista. Mi caballo está exhausto y mis huesos molidos, así que no me lo pienso dos veces y cruzo la avenida en dirección al bar que acoge normalmente a los jinetes que tras serpentear por la garriga y las playas de Son Real se llegan a este pueblo (hay que ver, hubo un tiempo en que al payés le debía matar eso de ir en mula o al señor en caballo, y hoy pagamos por montar en estas bestias).

De fondo se oye la voz del silencio: alguna ventana que portea, una veleta que chirría y el resuello agitado del mar, que lucha a muerte contra las rocas, gastándolas día a día, sangrando espuma salada. El ritmo de los cascos de mi montura acompañan la pintoresca serenata eólica. No hay duda, estoy en el Oeste -de Sa Colonia, al menos- y soy, ahora mismo, el vaquero más sediento y cansado a este lado del *mare nostrum*. Es el filo del otoño, un día que muere de un año que empieza a morir, un día ventoso y huracán pero aún caluroso.

El bar está prácticamente vacío: un par de viejos que juegan al dominó y el cantinero, que me atiende sin excesivo entusiasmo -por algo soy el forastero-. Me siento en la terraza (me gusta sentir el viento en la cara) y mientras apuro la CocaCola observo mi alrededor.

Es curioso este sitio. No ha arraigado el cáncer del turismo y no se ven casas con pretensiones -siendo este un lugar donde las podría haber-. Debe ser un sitio más que tranquilo para pasar el invierno, a pesar de su aspecto de ciudad sin ley. Una ciudad atípica en la Mallorca de nuestros días, como el Ca'n Picafort de unas décadas atrás. Conociendo la tónica urbanística del país quizás en unos años esté irreconocible. A mi me gusta así. Inacabado, inasfaltado, desfarolado. Genuino y envuelto de pinos. El sol se pone ya por Cabo menorca y el horizonte rojizo presagia tormenta. Septiembre ha llegado y con él llegarán las primeras aguas, las noches ganarán espacio al día y las calles se cubrirán de un manto de hojas muertas (supongo, porque cada año suele pasar lo mismo). Habrá tiempo para comprobarlo, y quien hasta ahora ha dicho pestes del verano llegará a añorarlo. Yo ya lo hago.

No creo que quede mucha gente en Son Serra para añorar el verano (problemas de aparcamiento no habrá). Cada lugar tiene su encanto, y el de este pueblo es muy especial. Cabalgaremos de nuevo.

EL YIN & YANG

Por DAD •

El símbolo que representa un espejo, manchado ligeramente con el reflejo de su propia imagen. En el se puede ver como la verdad, por muy pura que sea, siempre tiene algo de fantasía; al igual que la mentira siempre esta basada en algo de realidad. Por muy masculino que se crea ser, siempre habrá algo femenino en ello; y por muy femenina que seas, en el fondo siempre se puede encontrar algo de lo masculino. Todo el bien que hagas, por muy bien intencionado que este, siempre poseera algo de maldad; y por muy grande que sea una fechoria, siempre arrastrara con ella algo de bondad. Dentro de esta cadena de cosas siempre habrá un limite; y dentro de este limite siempre podremos hallar un sin fin de cosas.

Aunque tu mente olvide todo esto que te he enseñado; su subconsciente recordara siempre este simbolo y su significado.

LAMENTOS

A. Cantarellas

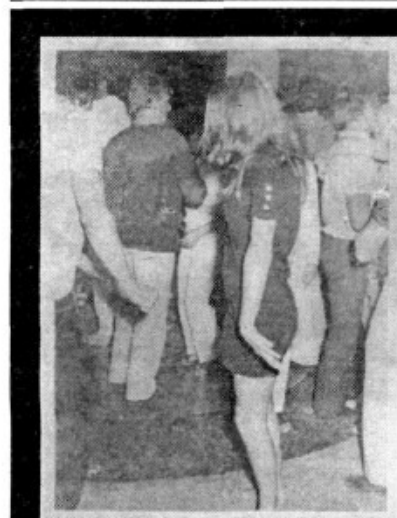
Y yo que decía que agosto remitía. Agosto se encendió en la víspera de los cohetes, justo cuando yo había augurado un descenso gradual de las temperaturas (no voy a ser yo menos que el hombre del tiempo, que siempre y en todas las cadenas la ha pifiado con sus previsiones). En estas últimas noches pegajosas el termómetro subió más que los cohetes de las fiestas, y eso que la pirotécnica de este año cumplió. Estuvieron bien los fuegos (sobre todo aquello que explotaba en el agua), sin incidentes

pero bien. Cuando hay incidentes como cuando el celebrado bombardeo al barco, hace unos años- resultan más entretenidos. El sentido del morbo, como el del lamento, es algo innato en el hombre.

Agosto ha pasado y Septiembre corre sin prisas. Muere el verano y con él la temporada. Se acabaron las gringas, el dominio del día sobre la noche, la playa, los aires acondicionados, las barbacoas y los demás tópicos estivales. Me he hartado estos últimos meses, a propósito de topismos, de oír y mentar una frase tan antigua como el verano: "¡Que calor!". Si las palabras se gastasen con el uso, a esta frase no le quedaban ya ni las admiraciones. Eso del *que calor* es una fórmula muy recurrente para salir del paso cuando no tienes nada más importante que decir. Por ejemplo, cuando entras a un sitio y tienes la impresión de que el simple saludo queda muy lacónico vas y dices "que calor". Con el cerebro fundido no está uno de humor para llamarle *fromage* al queso ni para ser original.

Este año han pasado calor desde las monjas hasta el tendero; Jimmy no tenía ni fuerzas para bailar y el ayudante Perkins "brollaba" sudor, como decían los de Ossifar. Se llegaron a los cuarenta y pico a la sombra y todo el mundo pedía el saldo en el banco. En Pere de s'illa pasó más tiempo en remojo que en su isla y En Matavet tuvo que poner un toldo bien grande sobre su cantonada. La peluquera del Coiffure rasuró el pelo a medio pueblo, que con el cráneo al raso se está más fresco, y mientras tú te abanicabas con esta revista el de siempre aireaba en su hamaca el cuillon, que diría un francés.

Parece que todo ha pasado, por fin, y del tónico veraniego pasaremos al invernal. Romario y Redondo -y sus respectivas quintas- pondrán en juego el balón y todo volverá a su tranquilo cauce. La mentira esa de "La isla de la Calma" cobrará cierto sentido por unos meses, sobre todo en este pueblo. Entonces nos quejaremos del frío que pela y cosas así. No tenemos remedio.

ESTAMPES D'UN TEMPS

En els anys 60
tenien una manera
molt peculiar de
ballar.

Sinó fixau-vos bé
amb sa foto.

EN BERNAT D'ELS OUS

Per Victòria Uves

A qualque lloc del mon un nin plora desconsolat al veure morir un aucell caigut del niu. Sols té sis anys, però ja està cansat d'anar i tornar per aquests sembrats, recollint ametlles i garroves, llevant herbes i pedres. Amb els peus plens de calls de tan d'anar descalç per amunt i per avall no se'n adona de lo calentes que estan les pedres al cap del dia, ni de les espines dels betzers que invaeixen el camí que el porta a casa.

La pena és immensa, perquè aquest infant havia vist néixer el petit aucell, li duia de tant en tant mosques i d'altres insectes enfilant-se, no sense perill, per aquella alzina generosa que oferia al viatger l'única ombra del camí en un bon tros. Ell sempre s'hi aturava una estona quan anava cap al poble a vendre els ous que li donava la predina.

Però no era tant la mort del petit aucell com la manera en que havia passat el que li produïa aquella gran tristor. Certament els homes no són els únics que poden esser violents de franc. Els nins també. Ja d'enfora, després de la darrera capamunta es podia veure ben bé l'alzina on hi havia aquell niu d'una au misteriosa. Misteriosa, al manco per En Bernadet des dels seus sis anys. Devora aquell arbre hi podia veure un esbart d'al.lots que feien molt de trui. Allò no podia dur res de bo. Cridaven, botaven, truiaven. Va començar a caminar més depressa. Aquells al.lotots s'acotaven i agafaven pedres!. Començà a correr més aviat i sentí l'angoixa de no poder arribar a temps. Els seus peuetes copejaven enterra amb força però no podia fer més via. Ho va provar de bell nou, trepitjava més fort i de sobte va semblar que les seves cames se'l'enduïen cap allà. Va correr fins que quasi es va treure l'ànima. I arribà. Però arribà tard.

L'esbart de jovenots se'n anava a corrençes altre pic cap al poble, cridant, esclafint de rialles, pegant-se sempentes. Enterra romania malifet i espenyat el niu, i dedins, l'aucellet silenciós, aixencat i amb el coll tort, el bec badat...

L'angoixa es va convertir en ràbia, i la ràbia en impotència, i la impotència i la ràbia començaren a redolar per les galtes de'n Bernadet. La mare del malaurat aucell feia un escàndol, plena de por omplia l'aire de plomes escampant-les amb les ales que no podien estar-se quietes.

El petit de sis anys, va replegar coratge, agafà a l'animaló, més plomat que plomut per lo tendre, i el va enterrar tal i com havia vist fer a la seva padrina amb els moixets de na Revell, una moixa tan vella com peluda que cada dos per tres tenia moixets. La idea de pensar amb la moixa de la seva padrina el va com a consolar. Després de dedicar una mirada de condol a la mare que encara no s'havia tranquil·litat, agafà els atepins i va desfer el camí fins que es va trobar al lloc on havia arrancat a correr. Tots els ous que havia de dur al poble per a vendre estaven trencats enterra. Sabia que la seva padrina el renyaria per allò malgrat la tragèdia de la que havia estat testimoni. Se'n va anar cap a les cases. Pensava amb el trist episodi que no havia pogut evitar, amb els ous trencats i amb la moixa Revell... la vida sí que ho era un revell... i tornar gran ben dolorós. Des de aquell dia no va consentir que ningú li tornàs a dir Bernadet. El seu nom era Bernat, malgrat que haguéstrenat els ous. No volia que per considerar-lo petit i sense plomes encara per volar, qualqu el volgués tombar també del niu.

ASSEGUTS A SA "BOLERA"

Mateu Ferrer

Voldria dir el nom d'aquesta "bolera", no per fer publicitat gratuïta, sinó més que res, per situar una mica el lector. Però per fer-ho em trobo amb un problema. I és que aquesta "bolera" no té nom. Deman a l'amo el perquè d'aquest anonimat, i simplement me respon: "no sabem quin nom posar-li". Idè si que anam, responc jo. Però bé, supòs que fent estrènyer una mica el cervell, ja en trobaran qualquon d'apropiat.

Passa un vell pel passeig de la platja, s'atura davant noltros, agafa sa pipa amb sa mà i diu: "es sol se pon". Té raó, contesta qualqu.

Sa gent en aquesta hora va i ve, camamunt i camavall, en un anar i venir de persones, com si d'un formiguer deslliurat es tractàs. Gent de totes les classes i posicions. Hi ha des del típic matrimoni que passa i no vol donar els vint duros que sa filla petita demana per a pujar en es cavallet, a sa parella

d'enamorats que volen comprar un gofre calentet.

Sa palera que fa neta sa platja passa ara, i mentre el qui condueix riu en veuren's aquí tan tranquil.lament asseguts, s'altre jove, "es qui fa sa feina", agafa i buida sa paperera, afegint una altra muntanya de fems al remolc. En tan sols uns metres, que hi ha del començament de sa platja fins aquí, ja hi ha mig remolc ple. "Fa pardal, això, d'aquesta marxa mos quedarem sense planeta" diu s'ecologista de torn.

I mentrestant s'han fet les 20:30. Ara si que en passa de gentl.

Sa cançó que s'esperava fos un èxit estiuenc -el Saturday night- no sona aquí dins. És un altre estil de local, de música, d'ambient. Aquesta "bolera" és -per això l'article està inclòs dins aquesta secció- un món on cada dia passen un bon estol d'àngels, de persones i d'esperits. Individues i individus, al.lots i al.lotes, "guiris", tios i ties que, sense res més que fer, deixen que aquest antre ple de maquinària visual, enganyívola i repetitiva, on qualsevol se pot sentir heroi quan condueix un cotxe a 100, 160 i 200 km/h per tan sols cinc duros, els robi el seu temps de joventut.

"Avui hi ha poca gent per ser dissabte". Realment és així. Mentre intentam cercar el perquè, qualcú (aquí tots som qualcú) diu que estam en temps d'exàmens finals de setembre.

"Sí", respon un altre. I aquests, vés a saber tu perquè, són els únics que perjudiquen "el negoci".

LAS TRIBUS Y LOS RECELOS

Tiempo ha -no mucho- solían juntarse los jóvenes de ciertas barriadas de Muro, armados con un cordel y las piedras que iban cogiendo por el camino, para enzarzarse unos contra otros en cruentas batallas honderas, piedra va pedrusco viene. Las bregas, que se saldaban con heridas importantes, contribuían a fermentar el odio y el recelo entre los grupos enfrentados. Los unos eran los normales. Parias y de buena casa, pero normales. Los otros estaban marcados por el estigma xueta, como si la

estrella de David o las culpas de la pasión de Cristo las llevaran grabadas en la frente. Soportaban, ya de jóvenes, el humillamiento y la marginación de siglos de desconvivencia. Igual fenómeno acontecía en otras villas, supongo; el que yo sé es el caso de Muro. Me consta, por cierto, que en Palma ocurría lo mismo -y no hablo del *assalt al Call*-.

El apelativo despectivo a pervivido hasta nuestros días, y las recientes polémicas en torno al tema xueta, así como la proliferante edición de libros sobre el particular, más que un retorno a los viejos fantasmas representan un síntoma de que el fenómeno va a menos. Subsiste, según percibo en nuestra juventud, de manera residual; en clave de bromas e insultos más o menos leves, *revivals* del asunto que se traducen en polémicos libros y *taules rodones*.

No se agravia hoy a un xueta con frases como las que se

estilaban hace poco, que no reproduzco por pudor pero de las que guardo buena memoria. Para el *jovent* de nuestros días xueta eres tú, que no me invitaste a tomar una copa, o fulano, que no quiso pagar la hamaca de la playa. También lo puede ser sutano, como mucho, que asoma una nariz de palmo y medio. Esto son nimiedades y quien no las conciba como tales es porque tiene un problema de complejo, un problema no tanto colectivo como individual.

Entre que otros grupos sociales que venían pujando han ido desviando la atención -el inmigrante sobretodo- y cierta cultura que ha contribuido a civilizar el pensamiento (no mucho, por cierto) la cosa ha empezado a ir a menos. Pero... ¿Que ocurre con la inextinguible tendencia del hombre a marginar al que no es de la tribu? Las tribus perviven (ciertos sectarismos dan cuerda para rato) y hoy el despreciado -entre muchos otros- es el *niño pijo*, pobre él, que tuvo la santa barra de venir al mundo arrogantemente distinto, envuelto en ropa de marca. Claro que en los ambientes "pijos" -concepto de difícil definición- el marginado es el payés supongo (me choca más la adversión al pijo porque veo en ella un trasfondo muy similar al caso xueta). El caso es que pervive incombustible la tendencia a encasillar, a catalogar, a separar. Y sobretodo, y aquí está la raíz del problema, a prejuizar. Cuando la gente se refiere con denuedo a los *forasters*, *andalusos*, *gitanos*, *moracos* o *xuetons* hablar de pijos quizás sea una pijada, pero no quita esto que muchos cambien la estrella de David por el cocodrilo de Lacoste, ni deja de ser penoso que el baremo para valorar al individuo lo constituya de cada vez más la apariencia y los modos en lugar del trato personal y humano.

Imatges

FOTOS: J.A.GÓMEZ

Durante el verano, en las BN han acontecido pocas cosas tan espectaculares como las regatas de Jet Sky.

No es una moto, pero nos pone a todos como una de ellas.

COMUNICAT DEL CLUB NÀUTIC DE CAN PICAFORT

El propassat dia 12 d'agost es va celebrar un sopar de companyerisme entre els socis del Club Nàutic, amb més de cent comensals, fet que suposà un èxit de convocatòria, tenint en compte que, des de feia molts d'anys, ja s'havia perdut l'hàbit de realitzar aquest tipus d'acte social.

El sopar es va dissenyar des del primer moment com un acte de companyerisme amb la participació personal dels socis, així, els millors pescadors oferiren les seves captures de peix; les esposes aportaren les seves esplèndides coques de quarto i prepararen el fondo del que seria després el millor arròs a banda que s'hagi menjat a la badia. Els mateixos socis endemés muntaren el marc del sopar, des de la improvisada cuina a la sala menjador dels assistents, amb imponderable col·laboració del Magnífic Ajuntament de Santa Margalida que va oferir no només les taules i les cadires, sinó que endemés patrocinà l'orquestra que amenitzà la vetllada.

S'ha de destacar l'aportació realitzada del propi President del Club i la seva esposa, que foren els pilars sobre els quals es pogué muntar la tan alabada paella a banda. Sota la direcció dels seus amplis coneixements culinaris, es preparà el fondo de l'arròs i la consegüent elaboració.

Les quatre paelles que foren preparades a l'esplanada del port, devora el bar "Popeye", va esser un atractiu més per als turistes que des de la Plaça Jaume I observaven com a la nostra terra som capaços de les més diverses improvisacions, alguns s'endugueren amb les seves càmeres un record d'una festa d'amics en un port mediterrani, altres, fins i tot, tengueren la sort de tastar la deliciosa paella, en afegir-se a la festa, com un exemple més de l'esperit acollidor que ens caracteritza.

Les saboroses paelles varen esser acompanyades amb begudes refrescants

oferides per l'empresa BECK'S i amb vins, gentilesa, per una banda, de LIMSA (Sr. R. Alomar) i, de l'altra, del SUPERMERCAT PERELLO, mostra que sempre hi ha gent disposada a donar suport a actes que obrin el diàleg a persones que volen relacionar-se i a les quals uneix l'interès per la mar i tot allò que s'hi relaciona. Les postres, amb una copa de gelat d'avellana i nata, galanteria de GELATERIA PRATS, el gust exquisit del qual era acompanyat amb les coques de quarto elaborades per les esposes d'alguns socis i les típiques ensaïmades, dugué els comensals a un estat plaenter d'un sopar gustós i equilibrat al qual ja només faltaven dues coses que venien a continuació: una copa de cava i unes passes de ball.

La vetllada no fou en absolut protocolària, tot el contrari, es fongueren entre els socis els convidats, entre els quals, cal destacar la presència del Sr. Batle de Santa Margalida, Rafel Payeras Santandreu, El Delegat de la Batlia a Ca'n Picafort Sr. M. Ordinas i la Sra. Regidora de Turisme, Juana Carbonell.

A l'èxit de la convocatòria acompanyà la meravellosa nit i el lloc incomparable, l'esplanada del Port, devora el Bar Popeye, davant la mar, amb les barques a la vista, la brisa marina, el cel estrellat, el tintineig de les campanetes sobre els màstils, les notes musicals de l'orquestra amb les seves havaneres...

Hi hagué temps per tot, per conversar amb vells amics, per iniciar noves amistats, per ballar, per recordar els amics que no hi assistiren, fins i tot, per felicitar a qui feia anys; entre tants, sempre hi ha qualcú que celebra

qualque cosa.

Va esser una nit completa; entre els comentaris dels presents s'escoltaren frases d'encoratjament i d'agraïment, d'enhorabones i d'alabances per a aquest sopar tan enyorat per molts. Els més majors recordaven que, abans del boom turístic, aquestes vetllades eren la delícia de les terrasses dels estiuers i que era una llàstima que s'haguessin perdut, per això, animaven la Junta Directiva del Club Nàutic a mantenir, en el futur, el sopar de companyerisme, en el mateix lloc i amb més socis.

És clar que sí, hem de continuar treballant perquè el Club ressorgesqui, perquè hi siguin, qualque dia no llunyà, tots els socis amb les seves famílies, i sobretot que s'hi vagin integrant els joves, que són l'esperança de futur, sense els quals la vida només és passat.

Al final, brindis amb cava pel Club Nàutic Ca'n Picafort i per les festes de la Mare de Déu d'agost i despedida fins l'any que ve, amb salut per a tothom.

Rebeu una salutació molt cordial, a Can Picafort, 16 d'agost de 1994.

Jaume Socías i Gelabert
President

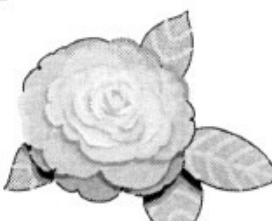
Venus

PERFUMERIA

**NINA RICCI
CHANEL
ESTÉE LAUDER
YVES SAINT LAURENT**

Paseo Colón, 138 - Ca'n Picafort
Avd. Más y Reus - Pto. Alcudia
Tel. 85 02 84

**LANCÔME
KANEBO
H. RUBINSTEIN
BIOTHERM**

Animals

**ANIMALES DE
COMPAÑIA
PIENSOS - VITAMINAS
INSECTICIDAS
PELUQUERIA CANINA**

C/. Via Alemania, 9
07458 · Ca'n Picafort
Tel. 85 13 62

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Avd. José Trías, 16
Tel. 85 00 30
Ca'n Picafort

LIMPIEZAS URBANAS DE MALLORCA, S.A.

OFICINAS:
Ctra. Ca'n Picafort, s/n
C/. Juan Monjo March, 42
Tels. 52 30 07 - 52 35 92

07450 - Sta. Margarita

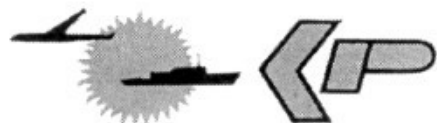
LIMPIEZAS

M. Ruiz

Limpieza de cristales, moquetas, alfombras, comunidades,
discotecas, obras, chalets, hoteles, etc...
Pulido, abrillantado y vitrificado de suelos.
Tratado de barro y cerámica.
Desinfección.

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

Ca'n Picafort: 85 12 74 - El Arenal: 49 14 31
Son Servera/Cala Millor: 58 61 44 - Manacor: 84 49 90

AGENCIA DE VIAJES CA'N PICAFORT S.A.

B.A.L. 048

CENTRAL:
Paseo Colón, 88 - Tel. 85 00 14
Ca'n Picafort. Fax: 85 00 47

SUCURSAL:
C/. Mercado, 59 - Tel. 54 01 66
La Puebla

LES OFRECE:

Billetes de avión y barco

Viajes organizados

Vuelos charter

Reservas hoteles y apartamentos

Excursiones - Viajes de novios - Cruceros

Descuentos a grupos, residentes y menores.

IBERIA HOBBS

IBERIA

viva

LINEAS AEREAS AVIACO

binter

Agencia Oficial para
la venta de billetes.

Tarifas Mini Nacionales
49% descuento

Tarifas EuroMini

Tarifas Internacionales

25 ANYS VENGUENT A CAN PICAFORT

El matrimoni català Montserrat Hernández i Joan Cabrer varen venir a Can Picafort per primera vegada l'any 1.969, ara fa 25 anys. De llavors, cada any han vingut a passar les seves vacances entre noltros. S'hospedaven, al principi, a la Residència on pagaven 85 pessetes per dia i persona; una nina de tres anys, mitja pensió. La nina ara té 28 anys i acompanya cada any als seus pares. Ara estan a l'hotel Jaume II. També per l'hivern acostumen venir deu dies. El matrimoni Cabrer-

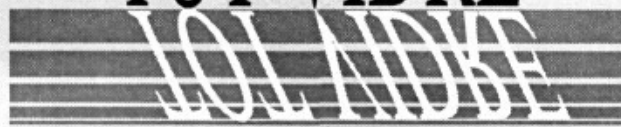
Hernández recorda els primers temps que venien a Can Picafort: la gent deixava la casa oberta i anaven a Palma. A casa tothom hi duia l'aigua perquè no tenien aigua corrent. Ara -diuen- Can Picafort ha tornat més bonic, però troben que hi ha molta brutícia per tot, sobretot per les voreres del carrer i l'entorn on estan sembrades les palmeres. Les papereres també sempre estan plenes, i no es buiden. Per altra part, la platja ara està neta, i en conjunt Can Picafort va guanyant. Quina diferència hi ha ara de quan el carrer era tot de terra i arena.

Joan fa a Barcelona de Celador de la Seguretat Social, i la Montserrat es Telefonista de ICS.

Felicitam a aquest matrimoni català pels seus 25 anys entre noltros i que continuïn venguent!

TOT VIDRE

Ran de Mar, 20

Tel. 85 05 30

07458 - CA'N PICAFORT (Mallorca)

Hotel Janeiro

Hotel Concord

HOTELES FERRER

S. A.

HOTEL CONCORD ...

HOTEL JANEIRO ...

APTOS MARISTANY

DOMICILIO SOCIAL

C/ Romero s/n

C'AN PICAFORT (Mallorca)

Tel. 52 74 20

NIF A 07156458

MESON RESTAURANTE RAPHA'S

Avd. Diagonal - SON BAULO - (Frente Hotel Sarah y Janeiro)
CA'N PICA'FORT - Reservas al Tel. 85 20 87

FRITURA ESPECIAL RAPHA'S

FRITURA CANTABRICA

FRITURA DE ...

CHANQUETES
LLONQVILLOS
CHIPIRONES
CALAMARIN
BOQUERONES
EMPERADOR
ROSADA
SARDINILLA

OTRAS ESPECIALIDADES:

CHULETON DE GALICIA
PESCADOS Y MARISCOS FRESCOS
PULPO A LA GALLEGA
CORDERO ASADO (de Burgos)
JAMON DE BODEGA
QUESO MANCHEGO
Y PRODUCTOS DEL BIERZO

ESPECIALIDAD EN PALETILLAS DE CABRITO
FRITURAS ESPECIALES PARA LLEVAR

CENTRO MEDICO DE ACUPUNTURA

Dr. ALBERTO MORANO VENTAYOL

TRATAMIENTO DE:

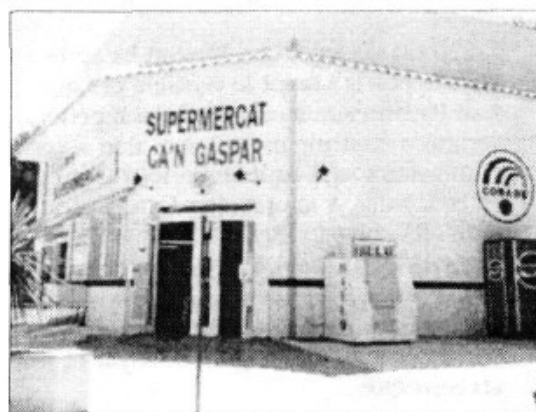
Enf. Reumatológicas: artritis, artrosis, lumbago, ciática, etc.
Enf. Psíquicas: ansiedad, stress, depresión, insomnio.
Enf. Circulatorias: varices, piernas pesadas, hipertensión.
Enf. Ginecológicas: reglas dolorosas, menopausia, etc..
Enf. Respiratorias: tos persistente, rinitis, sinusitis.
Enf. Neurálgicas: Cefáleas, jaquecas, herpes zoster

MEDICINA ESTETICA:

Obesidad, lipolisis, celulitis

MESOTERAPIA, DIETETICA Y
NUTRICION EN EL DEPORTE

ALCUDIA: Plaza Carlos V, 1 - Tel: 54 61 61
PALMA: Plaza Es Fortí, 3B-7º-1ª. Tel: 73 82 77
(Horas convenidas. Información sin compromiso)

SUPERMERCAT CA'N GASPAR

Comunicamos la reapertura
de la carnicería a cargo de:
ANTONIO GOMILA

C/. Conillera, ctra. Artá-Alcudia
Tel. 85 20 30

ENTREVISTA/PERSONATGE.

Mateu Ferrer

ANTÒNIA RIPOLL: "JO VAIG SER LA PROMOTORA DEL MERCAT DE CA'N PICAFORT".

Del 7 al 16 d'Agost va romandre oberta una exposició molt curiosa, ja que estava tota ella formada per objectes, coses i broderia antics. Hi havia des d'un vestit de pagesa, passant per vestits de l'any 27, una tetera del Marroc, llums d'oli de llautó... Un bon nombre d'aquestes coses foren deixades per dones com na Salvadora de sa Pobla, que deixà unes cortines, làmpares i quadres. Altres dones de Muro deixaren manteleries, vàneves, ses veïnes des local on es celebrava deixaren coixins, tapetes de ganxet, una estufa i un ventilador antics. Na Luciana deixà uns quadres amb feina de ganxet i broderia molt ben fets a mà, que agradaren molt a la gent.

Un mil. lenar aproximadament de persones visitaren aquesta exposició, i no només mallorquins, ja que també molts foren els estrangers que s'aturaren a veure ses coses. Alguns fins i tot volien comprar objectes allà exposats, per la qual cosa se treien un bon manat de bitllets per comprar per exemple un quinqué dels. XVIII de França o una pistola que tenia 5 segles propietat de l'amo en Mateu Martí. Tot i així se quedaren

amb ses ganes ja que madò Antònia Ripoll Frontera, l'organitzadora, no va voler vendre res. La majoria d'objectes eren propietat seva, ja que com que ha passat un bon grapat d'anys a França, va dur moltes coses aquí. Ara vol agrair a

SA NOSTRA la col. laboració econòmica per ajudar a pagar ses despeses. Tots els qui col. laboraren amb so gènere estan molt agraïts a Sa Nostra per les atencions rebudes. Mentrestant noltros vàrem creure que seria una bona idea fer una entrevista a n'aquesta dona i així ho férem.

Na Tonina Ripoll Frontera va néixer a Mancor de la Vall un 15 de Setembre de 1918. "Quan jo vaig néixer -diu- la guerra encara va durar dos mesos més".

-Però no va arribar a Mancor.

-Sí, sí que ho va fer. Te diré perquè. Perquè ma mare, que era de Mancor, era a França quan "va estallar sa guerra"; aposta te dic que sa guerra sí que hi va arribar a Mancor.

-I va haver de tornar.

-Idò. Ella hi va anar per cuidar a una cunyada que havia de tenir un "bebé" i enlloc de tenir-lo a França, l'hagué de

Madò Antònia a França.

tenir a Mancor.

-I vós, quan hi anàreu, a França?

-Al 55 hi vaig anar per primera vegada, i hi vaig tornar al 56.

-I què hi anàreu, de passeig?

-De passeig, m'has dit? Per fer-hi feina. Havia de rentar, planxar, cosir, de tot.

-Idò fèieu de criada.

-Exactament. Això en

francès se diu "bonatifer".

-O sia que no anàreu allà per badar.

-Ni per ballar jotes. Ni per tocar ses castanyetes. Bé, si que les vaig tocar, per passar es temps lliure.

-Però, pel que heu dit abans, no en devieu tenir gaire.

-Pots pensar! Sa primera feina fou cuidar a 7 infants, 4 nins i 3 nines, descendents de Pollença, i com que sa mare va morir en es part des qui havia de fer vuit, jo vaig encarregar-me de cuidar-los en un poblet de Lyon.

-I tornàreu el 56.

-Sí.

-I els nins?

-Les vaig haver de deixar. França no admetia emigrants. Només admetia turistes. I quan sa meva germana va ser casada, vaig haver de tornar.

-Però més tard hi tornàreu.

-Sí, el gener del 56. I era sa primera vegada que havia d'anar en avió. Una pooor! Tot es vespre vaig resar perquè l'endemà s'avió no sortís.

-Però ho va fer.

-No, no va poder.

-I com així?

(Pasa a la página siguiente)

MAR BRAVA

BOUTIQUE Regalo

Donde encontrará todo lo que Vd. desea e imagina.

C/. Colón, esq. Suiza - Tel. 85 10 03

RENT A CAR

Avd. Centro, 31 - Tel. 85 12 85

CA'N PICAFORT

BAR SA PLAÇA

TAPAS - COMIDAS
BOCADILLOS

Plza. Ingeniero Gabriel Roca
07458 - Ca'n Picafort
Tel. 85 15 02

**COMIDAS PARA LLEVAR
TAKE AWAY**

Ctra. Artá, s/n - Tel. 85 18 49 - Ca'n Picafort

Muebles Payeras

Muebles todos los estilos
Muebles a medida
Muebles cocina
Cortinajes - Tapicería
Alfombras - Lámparas

Electrodomésticos

Su establecimiento
"expert" en
Ca'n Picafort

Plaça de la Vila, 15
Tel. 52 30 79 - Fax: 52 30 34
SANTA MARGALIDA

Via Suiza, 60
Frente gasolinera
Tel. 85 10 97
CAN PICAFORT

PIKMAGEN

Electrodomésticos, Venta de HiFi,
Televisión, Video.
Servicio Técnico

Ctra. Artá-Alcudia, 6 Tel. 85 21 03
Ca'n Picafort - Mallorca

**Peluqueria
caballeros**

M. Perelló

Avenida Trías (Frente SKAU) Tel. 85 04 60
CA'N PICAFORT (Mallorca)

**CA'N PICAFORT
MALLORCA**

C/.Antonio Garau
Tel. 85 01 31

PEDRO'S

Joyas en oro de primera ley

Relojes y

Bisuteria fina

LOTUS - FESTINA - SEIKO - JAGUAR

Colón, 108 - Tel. 85 04 10

**CAFETERIA - RESTAURANTE
SNACK - BAR**

Viena

Paseo Ingeniero Antonio Garau, 25 B
Teléfonos: 52 80 31 - 85 08 48

CA'N PICAFORT

PINSAMA

Pinturas Santa Margarita, C.B.

PINTURA EN GENERAL - GOTELET
PICADO - REVESTIMIENTOS
DECORACION DE INTERIORES
LACADOS - BARNIZADOS EN GENERAL
(Interiores y Fachadas)

C/. Industria, 2 - SANTA MARGARITA
Tel. 52 30 52 - Tel. Part. 52 37 86

-Perquè es temps no ho va permetre.

-Idò vos deguéreu anar en barco.

-I jo ben contenta.

-I una vegada allà...

-A fer feina a ca un tio meu, germà de ma mare, que tenia un restaurant.

-Supòs que no fèieu de "chef".

-No (riu); des darrer mot des credo.

-I com així es Govern francès vos hi deixava ara estar?

-Perquè vaig aconseguir una carta de treball per quedar allà. A més, sa sort fa fer que trobàs un matrimoni, on sa dona era professora de's "Liceo Amper" i s'home era mallorquí, i això me va anar bé, perquè jo, fillet, no sabia encara francès.

-I...

-I me contractaren com a criada sense allotjament.

-Idò?

-Vaig trobar una velleta de 80 anys, na "Memé" (padrineda) i anava a dormir allà, molt aprop de sa feina.

-Vàreu dur sort.

-La prova està que vaig estar 11 anys amb ells. Més tard una dona me va aconseguir una porteria de la finca on vivia, i me vaig traslladar allà perquè tenia allotjament inclòs.

-De moment tot vos anava bé.

-Fins que el 57 se mor ma mare, a Inca, i vaig haver de sortir precipitadament.

-I aquí si que deguéreu haver d'agafar s'avió.

-Sí, i vaig arribar que no sabia a quin món me trobava.

Quan vaig tornar a França, els primers doblers que vaig tenir els vaig aprofitar per comprar una tomba a ma mare, que havia estat enterrada dins una llogada de sa funerària "Finisterre".

A més, cada any tornava a l'illa, i poc a poc me'n duia cap allà els meus germans.

-El 69 tornau a Inca.

-Sí, i el 70 vaig ser sa primera que vaig venir a fer mercat a Ca'n Picafort. No hi havia ningú. Ni venien fruita ni res. Jo, com que tenia un comerç de sabates, me'n anava a sa plaça Cervantes, i allà estenia un llençol enterra i hi posava ses sabates per vendre.

-Idò sou sa promotora del mercat.

-Sense dubte.

-Així, quedàreu definitivament a Ca'n Picafort?

-Sí, el 71 vaig comprar una sabateria aquí, i el 72 ja ve sa meva germana aquí amb sos nins.

-Idò no vos deixaven mai.

-Ni a sol ni a sombra.

-Trob que, com a dona, heu hagut de lluitar molt, tenint en compte el masclisme de l'època. què teníeu molts d'estudis?

-De primer vaig anar a costura a Ca ses Monges, nou anys, però només quan plovia.

-I com així, només quan plovia?

-Perquè no podíem fer feina en es camp.

-Idò se pot dir que estàveu més temps defora que dedins.

-Sí, però va ser precisament a defora on més vaig aprendre de sa vida.

Sa meva Universitat ha estat sa possessió des Massanella, amb sis assignatures: garroves, ametlles, faves, figues, arrabassar cards, i espedregar. I gràcies a n'això, he pogut arribar fins avui.

Diferents mostres de l'exposició d'objectes antics.

LOS SUPERMERCADOS DEL NORTE DE LA ISLA

**DISCOUNT
CA'N PICAFORT
C/. Colon, 52**

**DISCOUNT
ALCUDIA
C/. Pollentia s/n**

**DESCOMPTTE
SA POBLA
C/. Gran, 107**

**DESCOMPTTE
POLLENÇA
Pl. Prolongación Via Pollentia, 30**

BATEIG

El passat 28 d'Agost. La nostra parròquia de Can Picafort, se vestí de festa. Dues etxerevides ninetes, na Maria del Mar Mas Nofre i na Aina Alexandra Mas Jofre, netes dels nostres amics i feligresos de la nostra parròquia, Pep Jofre i Aina Salas, varen esser batiades enmig de la alegria dels seus pares Mateu i Catalina i també l'altra família i els nombrosos convidats.

El nostre Diaca Miquel Capó, es va esmenar perquè la cerimònia surtis llúida i ho va aconseguir.

Per tancà l'acte va pronunciar un sermonat amb unes sentides paraules explicant les obligacions que contraguieren els pares i el padrins, en aquest acte.

Més tard a la casa de la família Jofre-Salas es celebrà una divertida festeta on els molts d'al.lotets que s'havien reunit disfrutaren "de lo lindo".

Seguidament es va servir un bon sopar que es va fer més llarg de lo que es pensava, doncs serien més de les 12 quan els convidats amb desitjos de felicitat i enhorabona se n'enaven despedint.

TOTS SOM "UN POC" POETES S'ARBRE

No sempre s'arbre més airós
dóna sa fruita més bona.
Igual passa amb sa dona
que té s'infant més preciós.

Na Catalina de Son Mas
era poc agraciada,
amb so vestir, recatada.
Li sobrava un pam de nas.

Quan se posava a xerrar
veien ses seves dents postisses,
renou, com unes frontisses
que no s'acaben d'ajustar.

Es seu novio era en Pau,
un fil de ca n'Aina Murta,
tenia sa vista curta
i li deien en Barrufau.

Tot així es varen casar
i tingueren un infantó,
que va ésser un esclató
de bellesa, per admirar.

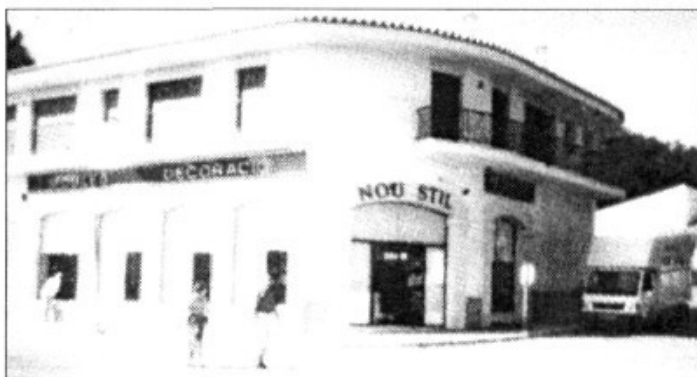
De nin, va ésser obedient;
de gran, es més ric i noble.
I quan anava al poble,
s'alegrava tota sa gent.

En Pau i na Catalina
bé ens poden fer recordar;
es fruit que s'arbre pot donar,
amb s'intervenció divina.

*Llorenç Font Dalmau
Can Picafort, Agost 1.994*

MOBLES NOU STIL

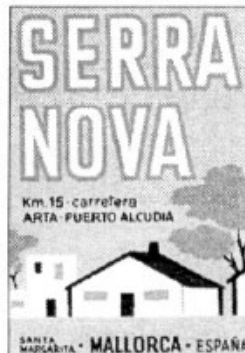
Mobles tots estils - Mobles a mida
Cuines, Tapisseria i Cortinatge
Mobles terrassa
"Grosfillex"

Ctra. Artá-Alcudia, 45-47 - Tel. 85 14 29

VENTA DE SOLARES DE 308 m² CON VISTAS AL MAR 9.950 pts./m²

Informes: Sr. Piña Genovart
Via Suiza, 21 - Tel. 85 01 55
Sr. Dalmau en SERRANOVA
C/. Alexander Fleming, 557

Serra Nova se adhiere a la Campaña dels Mil de las Cinc Mil para la construcción de la nueva Iglesia de Ca'n Picafort. Haga Vd. lo mismo. (La flia. Piña Garau y Dalmau Estarellas) Tel. 85 20 02

DIUEN QUE...

EN PERE DE
S'ILLA DES PORROS

EL TURISTA ES EL SENYOR

Els mallorquins sempre hem hagut d'estar pendents dels altres. I hem sigut esclaus de molta gent. I hem estat dominats per altres races i pobles. Fenicis, grecs, cartaginesos, romans, àrabs i pirates de moltes nacions venien a Mallorca a rascar la nostra escassa riquesa, i noltros, pobrets com sempre, només teníem, com el petit David, la bassetja per ferir l'ull del nostre enemic. I així els foners balears ja eren famosos, fa prop de dos mil anys.

Ara, les nostres platges -que son l'única riquesa que posseïm- estan inundades de turistes estrangers, i noltros quan tenim ganes d'anar a nedar, no hi podem posar peu ni panxa. Inclús, si hi volem estirar els ossos damunt l'arena, ja ens ve tot d'una el Concessionari de la platja que ens demana doblers, i no trobam un pam de platja que sigui d'us públic, i així de les nostres platges, que repetesc son nostres, mos engeguen de mala forma, quan els turistes, perquè tenen marcs o lliures esterlines, els hi acomoden llargues hamaques i uns grossos parasols perquè no es cremin ni els nas ni els dits del peu.

Es repeteix el refrany que diu que vengueren els estranys a cameva, i de cameva em tragueren.

Es que el Turista s'ha convertit entre noltros en el Senyor, i al Senyor se li deu respecte, vassallatge i totes les contemplacions!

LES LLANXES DE LA PLATJA

També, els turistes de la platja corren damunt l'aigua a través d'unes llanxes que van i venen, i, quan ens banyam a la mar, aquestes llanxes passen en torn nostre sense mirar si dins l'aigua noltros ens movem i nedam. Aquestes llanxes funcionen, además amb gasolina i deixen dins la mar la pudor i el rastre d'aquest líquid element que tot heu embruta i taca.

LES FESTES

Però, passem a les festes que son sempre una cosa més alegre i més atractiva. Les Festes de la BEATA (4 de Setembre) hauran estat, com cada any, de pinyol vermell. Les nostres de Can Picafort (15 d'Agost) dugueren, com sempre, poc pinyol. El programa fou fluixet i a molts d'actes del programa la gent hagué de bestreure

RESTAURANTE

HAWAII

ESPECIALIDADES:
PIZZAS, CARNES Y PESCADOS

Pº. Ingeniero Garau, 20
Tel. 85 14 94 · 85 17 88 · 85 09 20
07458 - Ca'n Picafort

Restaurante - Pizzeria Bananas

COCINA ITALIANA
E INTERNACIONAL

VEN A VISITARNOS, TE ESPERAMOS

Paseo Colon, 151
Tel. 85 07 52

CA'N PICAFORT
(Mallorca)

Sebastián Pastor Perelló - ECONOMISTA

Gestión y Administración de Empresas
Asesoría Fiscal permanente
Contabilidad mecanizada
Libros Oficiales

Tels. 85 00 66 - 85 10 86
FAX: 85 10 86
C/. Costa i Llobera, 26-B 07458-Ca'n Picafort

Flores LLULL

TEL. 53 75 12

Bautizos
Bodas
Comuniones

Carretera Ca'n Picafort
a Son San Martí

de la bossa per poder entrar-hi a la festa, una festa que es diu per altra part "popular". I a més, la Comissió de les nostres Festes escriu el programa en castellà sense tenir en compte que les institucions municipals, en els actes oficials, estan obligades a obeir la normalització lingüística que han dictat els que, en aquesta Autonomia manden. En canvi, el programa de la BEATA està integrament imprès en la nostra llengua, i sense cap falta d'ortografia, inclús en un llenguatge florit, polít i literari.

Es que la Comissió de les festes de Can Picafort sap bé que l'any que ve, venen les Eleccions Municipals, i que tal volta escriure en un llengua que encara no han après els qui duen anys sense conèixer-la, això els hi pot regalar una grapada de vots, i això es lo que importa.

Votau, idò, l'any que ve, als qui tant estimen lo nostre, i tot lo que es lo més sagrat d'aquesta terra!.

Per altra part, l'Ofici Major de la Festa es celebra, fa uns anys, a l'esplanada Cervantes devora la mar, on hi cap més gent, i molta gent. Enguany hi hagué més cadires, i els feligresos pogueren seure a gust. Però, els altaveus fallaren, i la feligresia, sorda com una massa, no pogué escoltar laparaula de Déu que vengué a explicar el delegat del senyor Bisbe. Ja, al dematí, quan es feien les proves de la instal·lació, res funcionava, i al capvespre no es produí naturalment el miracle, i tot va anar com anà.

Conclusió: On son els milions que deixen, han deixat, deixaran, els turistes? Noltros quedam, com sempre, pobretons, i només ens queda la barretja per lluitar i aconseguir els nostres drets!.

"ELS MIL DE LES CINC MIL"

Colabore en la campanya
Compte: 835-92
LA CAIXA
C/. José Trias
Ca'n Picafort

Nueva Iglesia de Can Picafort

Lista nº 14

Suma anterior (31-VII-1994)	2.431.000 ptes.
Hnas. Mulet, Palma	10.000 ptes.
Flia. Gamundi Molina, 3er don. Can Picafort	5.000 ptas.
Flia. Aguiló Monjo, Can Picafort	10.000 ptas.
Flia. Aguiló Rullán, Can Picafort	10.000 ptas.
Catalina Muntaner, Sa Pobla	5.000 ptas.
Magdalena Fornés Femenias, Can Picafort	5.000 ptas.
Colecta, 14 de Agosto	100.000 ptas.
TOTAL	2.576.000 ptas.

Mucho agradecemos a quienes colaboran con su aporte económico a la buena marcha del nuevo proyecto que ha emprendido nuestra Parróquia. Hemos alcanzado este mes, y superado, la mitad del plan que intenta la Campaña dels MIL DE LES CINC MIL. Sin prisas, pero sin pausa, la Campaña irá consiguiendo su meta.

BAL.-082

**RESERVAS AUTOMATICAS
CONFIRMACION INMEDIATA**

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES acromar TOURS S.A.

Paseo Colón, 112 - B

Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69
07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)

RESERVA DE:

BILLETES DE BARCO
PASAJES DE AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:
RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

TRAVELPLAN

IBEROJET

Condor

**CLUB
Vacaciones**

001TOUR

Lufthansa

TURAVIA

7

TRANSMEDITERRANEA

MUNDICOLOR

IBERIA

**SU
AGENCIA
DE
VIAJES**

CRÓNICA DE SON BAULÓ

Gamberrismo (i)

Enfilando ya el último tercio del verano '94, retomamos de nuevo el contacto con nuestros amables lectores y socios, después de una breve pausa en el pasado mes de Agosto. El calor y el agotamiento que nos ha impuesto este tórrido verano nos forzó a tomar nos este breve descanso a fin de recobrar ánimos. Así pues, iniciado ya Setiembre y con la mirada puesta ya al Otoño, que, sin duda, sin quererlo ni beberlo se nos deslizará rápidamente para dar paso al último trimestre del presente año.

Quiero retomar el contacto con nuestros lectores tocando un tema social de orden cívico y que podríamos decir entra dentro de una fenomenología en orden a nuestras conductas y convivencias sociales y de comportamientos humanos. Ello ha sido motivado a este mes de Agosto en que dentro de esta pausa de descanso me ha hecho entrar en este comentario-reflexión que expongo seguidamente.

La primera reflexión es que he podido observar como un fenómeno que se inició hará ya cosa de un año largo, sigue en pie y quizá más recrudescido si cabe. Se trata de los antipopulares solares sin vallar, que a lo largo y ancho de Ca'n Picafort nos podemos encontrar si damos un largo paseo y de los cuales obviamente Son Bauló no está exento. Pues bien muchos de estos solares que habiendo observado la normativa vigente estaban vallados, aunque con un muro de bloques de solo dos o máximo tres hileras, la mayoría de ellos han sido derribados

a patada limpia por los descontrolados de turno que siempre es inevitable van surgiendo dentro de nuestras barriadas. Ello hace que dichos solares den una imagen de abandono total y amén del espectáculo que se puede divisar de toda clase de basura que por la aptitud poco cívica de los ciudadanos estamos dando muestra constantemente, focos de ratas y de malos olores, están servidos al viandante, a los vecinos y desde luego ello no nos deja nada bien ante unos visitantes europeos que seguramente sacaran sus conclusiones de nuestras aptitudes tan poco solidarias. Este es el tema, pero quiero hacer incapié una vez más y ello no es ya la primera vez, que el tema primero de limpieza en los solares, (aunque ha habido una cierta inquietud por parte del Ayuntamiento y algunos colectivos de Can Picafort, este verano a principios de Junio, y de una forma simbólica se llevó a cabo una operación de limpieza, Ayuntamiento, Asociaciones, y otros pequeños grupos de jóvenes), arrancando de la carretera de Alcudia-Arta, a la altura del Super "Ca'n Gaspar", y peinando la zona de solares hasta el final del Cortijo. Por otro lado, este año nuestra Directiva no hizo el tradicional día dedicado también a la limpieza de solares, debido a que tuvimos que hacer el seguimiento a la nueva fuente ornamental construida en el parque infantil. El tema es, y ya lo hemos repetido hasta la saciedad, que el problema de solares sin vallar, viene de antiguo, puesto que en los distintos equipos que han estado al frente de

nuestro Ayuntamiento, nunca ha habido una voluntad política clara, firme y contundente para dar solución al tema de solares sin vallar, de reinterpretar la normativa vigente, cambiarla y mejorarla, si cabe, con otra más práctica efectiva y obligatoria para el ciudadano. Si no se consigue este objetivo como primera medida, serán inútiles limpiezas y campañas de concienciación, por desgracia, el ciudadano siempre empieza a funcionar cuando se aplica una normativa rígida y de mano dura que siempre será criticada por el mismo ciudadano, pero que es siempre la más efectiva al tocarnos el bolsillo particular de cada uno, nos convertimos entonces en ciudadanos limpios y solidarios. Otro tema que enlaza con lo anteriormente expuesto, es nuestro parque infantil en Son Bauló.

También en nuestro parque se han podido detectar este verano las huellas de cierta violencia gamberril ya que en estos últimos

días se ha arrancado a patada limpia uno de los laterales del columpio de balanza, situado al lado de la fuente ornamental, a pesar de estar remachado con unos pernos de rosca del grosor de un dedo, aparecieron retorcidos por el suelo con el lateral mencionado arrancado de cuajo, tuvimos que retirarlo, y dejarlo en las dependencias municipales para su posterior arreglo.

Miguel Capó

Presidente de la Asociación de Vecinos de Son Bauló.

Optica Ca'n Picafort

OPTICIAN

OPTIKER

**Monturas
Lentes de contacto
Revisión gratuita**

Paseo Colon, 92 - Tel. 85 15 36
Ca'n Picafort

CASA RIVOLI

Supermercado - Souvenirs - Tabacos - Prensa
Diagonal, 3 - Ca'n Picafort - Tel. 85 03 03

**Cases de
Son Sant Martí**

BODAS, BANQUETES Y COMUNIONES
LOCALES CLIMATIZADOS
CONGRESOS

Ctra. Muro - Ca'n Picafort, Km.8
Tel. 53 74 50 - Apdo. núm 2
MURO (Mallorca)

Sebastián Ferrer Moragues

TALLER DE HERRERIA

Trabajos en General, de Hierros-Aluminio
Acero Inoxidable y Metalisteria
Servicio Guillotina y Plegado

Pou de Sa Garriga, 22-24 · 07450 Santa Margalida
Tel./Fax: 52 34 20

Es Mollet

Restaurant, Pizzería

Feliciano Fuster, 38 - Tel. 85 16 87 - Ca'n Picafort

SUPERMERCADO ASPA (Aldi)

**En Son Bauló, podrán encontrar Uds. Todo lo que
necesiten para su hogar y también la simpatía de sus
propietarios y dependientas, Ana y Francisca.**

Visítenos: C/. Isaac Peral, 92 - Paseo Mallorca.

Tels. 85 11 34 - Fax: 85 11 34

Ca'n Picafort

TENDES

Presents Gregal

OBJECTES DE REGAL

**Joieria · Bisuteria fina
Porcellanes · Alta confecció**

Passeig Ant. Garau (P. Marítim) nº 17 i 26
Tels: 85 00 85 · 85 03 11
CA'N PICAFORT

Bar
Restaurante

**ARCO
IRIS**

Carr. Muro-Ca'n Picafort, Km. 8.3 - Tel. 85 06 80

**COCINA TIPICA MALLORQUINA
FACIL APARCAMIENTO
PARQUE INFANTIL**

CERRAMOS LOS MARTES

GUARDERIA INFANTIL

EL RECREO

Abierto todo el año

Horario: de 7 mañana a 22 h. noche

Edades: Cero meses hasta 6 años

Vía Suiza, s/n - (Al lado Markus Park)
Tel. 85 09 89 - 85 04 67

GRUAS BARCELO

**LOCALIZACION INMEDIATA POR TELEFONO
SERVICIO 24 HORAS Tel. 52 34 68
DOMINGOS Y FESTIVOS INCLUIDOS
C/. Abellar, 2 - Sta. Margalida**

**VENTA AL
POR MAYOR**

**FRUITES
CA'N PICA FORT**

**Tel.
85 20 60**

Ctra. a Santa Margalida
Finca CA'N BINIACO

CA'N PICA FORT (Mallorca)

**AUTOS MoR ey
Rosello**

SERVICIO

FIAT

SANTA MARGALIDA

C/. Industria, 1 Tel. 52 36 70

Sanremo
HELADOS ITALIANOS

Edificio APARTHOTEL PICA FORT BEACH
Paseo Antonio Garau (Frente playa)
Tel. 85 00 28
CA'N PICA FORT · MALLORCA

HESCA
mobles i fusteria

Puertas, persianas, vidrieras y falsos
techos en **madera y PVC.**

Pasamanos, muebles a medida y
carpintería en general.

Muebles de cocina, baño, hogar y
complementos decoración.

Proyectos interiorismo.

Carpintería mecánica
C/ Miquel Ordinas, 25

Exposición y venta muebles
Miquel Ordinas, 31 - 33

Tel./Fax: 52 31 45
07450 - SANTA MARGALIDA

**TALLER MECANICO
JUAN SEGUI**

**REPARACIONES EN GENERAL
VENTA DE MAQUINARIA**

Exp: Miguel Ordinas, 26 - Taller: Lepanto, 21
Tel. 52 32 21 - SANTA MARGALIDA

**NAUTICA Y PESCA
SEGUI**

ARTICULOS NAUTICOS Y
PESCA DEPORTIVA
VENTA DE CEBOS

**MOTORES
VETUS-TOHATSU**

**HONDA
MARINE**

Paseo Colón, 40 - CA'N PICA FORT

**MUEBLES
MESTRE S.L.**

KETTAL

C/. Jaime II, 48
C/. Pollentia s/n
Tels. 54 71 16 - 54 86 20 - Fax: 54 71 16

Grosfillex

**MUEBLES EN GENERAL
CORTINAS - MANTELERIAS
ALFOMBRAS - TAPICERIAS
RESTAURACIONES**

**MOBILIARIO: HOSTELERIA, BARES,
APARTAMENTOS, OFICINAS, ETC..**

MUEBLES DE TERRAZA Y JARDIN

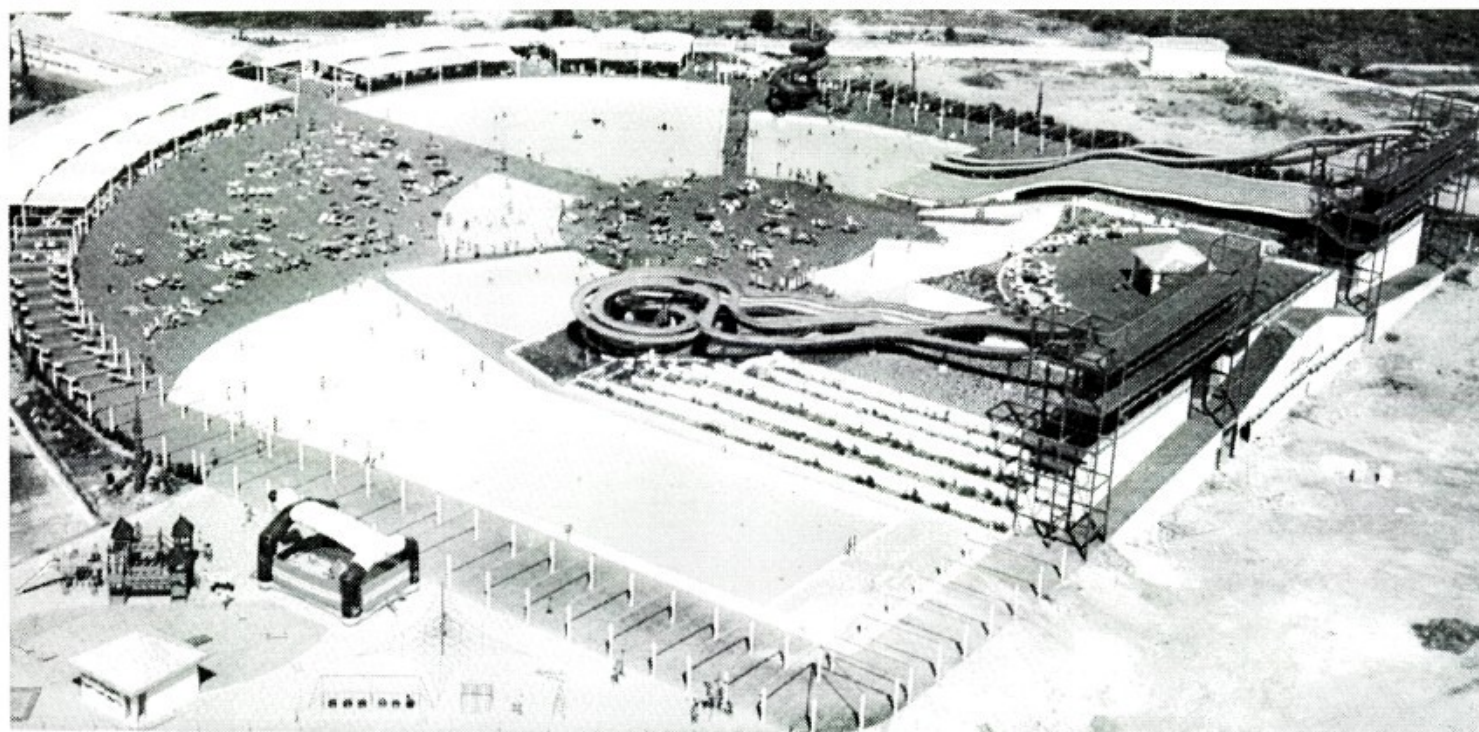
07400 - ALCUDIA - MALLORCA

Hidropark

PARQUE ACUATICO • ACUATIC PARK • WASSERPARK

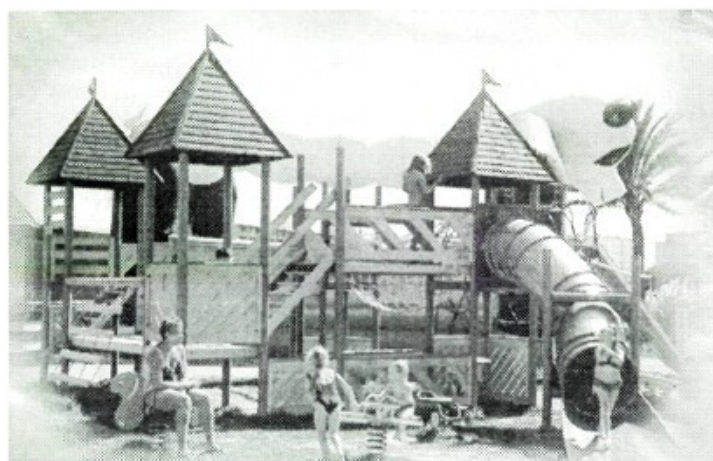
Avd. Tucán, s/n • Alcudia • Mallorca

Tels. 89 16 72 - 89 18 01 • Fax: 89 18 27

**LA DIVERSION MAS FRESCA
THE MOST LIVELY ENTERTAINMENT
DIE SPAßIGSTE UNTERHALTUNG**

**EL MEJOR PARQUE ACUATICO
THE BEST AQUATIC PARK
DER BESTE AQUATIC PARK**

**ABIERTO CADA DIA
OPEN EVERY DAY
GEÖFFNET JEDEN TAG**

ABIERTO DESDE LAS 10 AM

